

Mitt livet

EKENÄSNEJDENS SVENSKA FÖRSAMLING

BROMARV | EKENÄS | SNAPPERTUNA | TENALA

NR 2
2016

HUR skall allt bli?

Läs om:

En gnutta tro
en aning tvivel

s. 6-7

”Jag tror inte
riktigt så där...”

s. 8-10

Tro som praktik

s. 12-14

Ett samtal
om tro

s. 34-37

Johannes 15:5

Jag är vinstocken, ni är grenarna.
Om någon är kvar i mig och jag i
honom bär han rik frukt: utan mig
kan ni ingenting göra.

I vitsippornas tid

Årstider kommer – årstider går. Det tror och litat vi på. Det allra mesta i mänskligt liv är långt mindre förutsägbart. Åtminstone har vi svårt att gestalta något annat, oberoende av hur tydliga larmrapporterna är om global uppvärmning med flera ödesdigra grader och hotbilder om extremt klimat även hos oss. I vitsippornas och gullvivornas tid är det lätt att både tro och hoppas att ljuset och värmen kommer att göra underverk, precis som förr. Hoppet är livskraftigt. När vårsolens strålar värmer upp oss känns den annalkande sommaren ännu snudd på oändlig. Samtidigt vet vi hur hastigt dag följer på dag, hur flyktigt allting är.

Det är inte bara jag som känner vemod inför den här sommaren. Vi är med säkerhet riktigt många sammanlagt på hela sommarhalvklotet, som det här året mist en kär människa och som långsamt lär oss att leva med saknaden, det överrumplande hugget i magtrakten när vi varseblir det definitiva, den trötta men läkande sorgen. Det talas om sorgear – en korrekt benämning; när första midsommaren, födelsedagsfesten, julen, påsken... utan den kära är genomlevd vet man att livet gått vidare – trots allt. För så är det. Allt går vidare, det kommer nya årstider, nya tidevarv.

”
I DEN SUNDA
TRONS SPÅR
VANDRAR OMTANKE,
KÄRLEK OCH
GENEROSITET

För den som äger trons rikedom får saknaden ytterligare en dimension – en ljusare – det finns ett hopp att gripa tag i. Finns tron på ett kärt återseende får döden inte sista ordet. Sorgen och saknaden är lika verkliga men trösten är alltid nära; det här var inte allt. Framför allt är det tröstrikt att våga tro att den vi förlorat här har gått in i oändlig godhet, förlåtelse, frid och ro, in i den riktiga kärleken – den det sägs att vi här bara anar dunkelt som i en spegel.

Detta nummer av Mitt i livet handlar om tro. Tron tar sig uttryck, den gör något med människan. I den sunda trons spår vandrar omtanke, kärlek och generositet. Jag minns hur glad jag blev av att vid stiftsdagarna i Borgå för ett par år sedan höra den katolska teologen och huvudtalaren Werner Jeanrond säga: ”Gud är inte kristen, det är vi som är kristna.” Frasen öppnar upp för vidare tankegångar. Allt och alla hör ihop. När den kristna övertygelsen levs ut får det konsekvenser.

Läs vad skribenterna i tidningen tycker och tänker om tron. Ha en fin sommar, ta vara på dagen, lev ditt liv!

YVONNE LINDSTRÖM
redaktör

Innehåll:

Redaktörens spalt.....	2
Ledaren: Hur skall allt bli?.....	3
En gnutta tro, en aning tvivel.....	6-7
”Jag tror inte riktigt så där...”.....	8-10
Genomtänkt: Omställningar i livet.....	11
Tro som praktik.....	12-14
Höstens resa: Riga.....	15
Vad lär Martin Luther om dopet?.....	16-19
Doputställning.....	20
Kyrkans samtalstjänst.....	20
Pensioneringar.....	21
Högmässor och gudstjänster.....	22-23
Musik, körer och konserter.....	24-25
Barn, familj, skolbarn och konfirmander.....	26-27
Diakoni, kretsar.....	28-29
Mission och bistånd.....	30
Receptet: I köket med Markus.....	31
Noterat & passerat, Citatet.....	32-33
Ett samtal om tro.....	34-37
Läst: Bokslukarna och Sommarboken.....	38
Personalens kontaktuppgifter.....	39
Manna.....	40

Gilla oss på facebook!

EKENÄSNEJDENS SVENSKA FÖRSAMLING
För oss som tror att Gud är med mitt i livet

Följ oss på Instagram

EVLUTHEKENASNEJDEN

MITT I LIVET

Andra årgången
Nr 2/2016

Ansvarig utgivare:

Ekenäsnejdens sv. församling/Anders Lindström, kyrkoherde,
0400-527 488, anders.lindstrom@evl.fi

Adress: Larssonsvägen 1, 10600 Ekenäs

REDAKTION

Redaktör: Yvonne Lindström (044-508 1527), yvonne.lindstrom@evl.fi

Redaktionsteam: Anders Lindström, Tuija Wilman, Monica Cleve,
Ann-Sofi Storbacka, Markus Andersson

Mitt i livet är Ekenäsnejdens sv. församlings informationstidning. Den utkommer 4 ggr/år och postas till medlemshushållen i församlingen. Tidningen är tryckt på miljövänligt papper. Upplaga 6700 ex.

Pärmbild: Yvonne Lindström

Layout: Ekenäs TypoGraf/CW | **Tryck:** Paino-Kaarina Oy

NÄSTA NUMMER utkommer i augusti 2016.

Obs! Om du inte får tidningen till din hemadress eller med felaktiga adressuppgifter, ta kontakt med redaktören.

HUR SKALL ALLT BLI?

En efterlängtd sommar står framför oss, en årstid av ljus, färger och värme, hoppas vi. Vi spanar mot himlen och önskar värmande sol och om sommaren varit het önskar vi svalkande regn. Gärna ett väder i en perfekt tappning och balans. En önskan vi gärna projicerar på livet. Balans och harmoni, lagom utmaning och tillräckligt vila.

Inför sommaren får vi många tips för att uppnå dessa mål. Vi erbjuds resmål av varierande slag och uppmanas till trädgårds-skötsel, motion och reparation, gärna allt kombinerat med trendiga maträtter och kläder anpassade till årets sommar.

Men hur skall allt bli? Vad är det viktigaste i livet? Svaret på den frågan varierar beroende på vår livssituation. Om mörka moln tornar upp sig vid vår livshorisont eller om solen skiner över våra dagar inverkar det på hur vi hanterar dagen som är inne.

Jag tänker på livet ur detta perspektiv och ur den kristna traditionens synvinkel. Kyrkan består människor, men hanterar ett gudomligt arv. Det är ingen hemlig skatt som är inlåst, det är en skatt som är uppenbar och handlar om sättet att hantera livet. Det handlar om en livsinställning där vi tror att livet är gåva av Gud som vi ödmjukt och med glädje får förvalta. Li-

vets goda, naturens skönhet, omtanke och omsorg mellan människor, vackra ord, gripande bilder och musik är reflektioner av det goda, kärlekens källa, Gud själv.

Inför sommaren aktualiseras dessa tankar vare sig det är regn eller solsken utomhus eller inombords. Hur skall allt bli, frågade min gamla mormor ofta under sina sista levnadsår. Om orden inrymde en nyfikenhet eller oro är svårt att säga. Men frågan ställdes inför framtiden; hur skall allt bli? Ett entydigt svar på den frågan kan ingen ge men en sak kan sägas; den viktigaste stunden är alltid nu. Var vi än är, vart vi än är på väg.

Under sommaren öppnas naturens ymnighetshorn och blir till en påminnelse om att naturens mångfald skapar förutsättningar för ett gott liv. Även i det lilla finns en hel värld av skimrande möjligheter och i tystnaden finns ett tilltal som öppnar våra inre valv till insikt och tillhörighet. Med dessa ord vill jag önska er välkomna till våra mötesplatser samtidigt som jag önskar er en välsignelserik sommar med goda möten och fördjupad livinsikt.

ANDERS LINDSTRÖM
Kyrkoherde / kontraktsprost

”
EN SAK KAN SÄGAS,
DEN VIKTIGASTE
STUNDEN ÄR
ALLTID NU

Kaplanerna och medvandrar
Monica Cleve från Ekenäs och
Margareta Puiras från Hangö.

PILGRIM FÖR EN DAG

Vi hälsar alla pilgrimer och upptäcktsresande i det andliga landskapet välkomna med Dag Hammarskjölds ord: "Den längsta resan är resan inåt". Pax et bonum! = Frid och allt gott!

Vandringen sker torsdagen den 19.5 med start kl. 10 från Tåktom kapell mot Lappvik via Tvärminne. I Lappvik kyrka möter pilgrimerna från Hangö en grupp pilgrimer från **Ekenäsnejdens svenska församling, som startar kl. 10** från Ekenäs kyrka. Vi tar pauser längs vägen och vandrar tillsammans. I Lappvik åter vi en måltid tillsammans och firar en gemensam mässa.

Ekenäspilgrimernas förfrågningar och anmälningar riktas till Monica Cleve, tfn: 044-755 3627.

PÅ FLYKT

Lördagen den 14.5 i Ekenäs

Finska Missionssällskapet & Ekenäsnejdens svenska församling

Mellanöstern brinner
– flyktingvägens orsaker
SVANTE LUNDGREN

På flykt från Gud
– den värld vi lever i och
vårt ansvar
ROLF STEFFANSSON

Mission
– en form av flyktinghjälp
PIA RINNE

I mötet med flyktingen
HEIDI JUSLIN-SANDIN

Hur kan vi bekämpa
fattigdom och hopplöshet?
ANN-KATRIN STORE

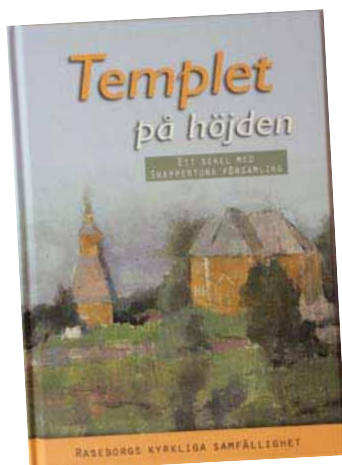
Där kyrkorna växer
PIA KUMMEL-MYRSKOG

Kulturkrockar och
kulturmöten
MONICA CLEVE

Välkommen till Stenmässas
kring stenkorset i Ekenäs
kyrka
ANDERS LINDSTRÖM

NYSKRIVEN HISTORIK

Skrivandet av en hundraårshistorik över Snappertuna församling är slutförd. *Templet på höjden – ett sekel med Snappertuna församling* lanseras i samband med högmässan i Snappertuna kyrka **söndagen den 29 maj kl. 12** och vid den efterföljande kyrkkaffeserveringen i församlingshemmet.

Historiken har skrivits av pol.dr. **Henrik Ekberg** som håller ett anförande vid tillställningen efter högmässan. Historiken har utgivits av Raseborgs kyrkliga samfällighet.

Boken säljs fr.o.m. den 29.5 vid församlingens olika verksamhetspunkter samt på pastorskansliet i Ekenäs och betjäningsspunkten i Tenala.

Pris: 35€

DOPUTSTÄLLNINGEN

i Ekenäs kyrka är öppen under sommaren.
Läs mer på sidan 20

MIDSOMMAR

En vänlig grönskas rika dräkt har smyckat dal och ängar...

Midsommaraftonen 24.6

Traditionell midsommarsamling med allsång och andakt i Bromarvs kyrka kl. 18.
Midsommarafton på Frihöjd, Tenala kl. 19 (Arr. SLEF).

Midsommardagen 25.6 kl. 12

Gudstjänst i det fria (inne vid regn) på Ramsdal lägergård kl. 12. – Se sid 22.

FREDAGSMUSIK

Miss a inte fredagseftermiddagarna med musik i Bromarvs kyrka eller onsdagarna med lunchmusik i Ekenäs kyrka.

Se närmare på sidan 24.

STENMÄSSA

Välkommen lördag 14.5
kl. 18.30 i Ekenäs kyrka!

UTFÄRD TILL HÖGHOLMEN

Kom med på församlingens dagsresa till djurens Högholmen! Barnfamiljer kan anmäla sig senast 10.6.

Se närmare på sidan 26.

TECKEN- SPRÅKIG MÄSSA

firas lördag 4.6 kl. 15.15
(Obs. klockslaget!)
i Ekenäs kyrka.

SOMMARKLUBBAR FÖR SKOLBARN

De första veckorna i juni ordnas olika dagsaktiviteter för skolbarn både i Tenala och i Österby. Kanske något för just er familj?

Se närmare på sidan 27.

FAMILJELÄGER, BARNLÄGER OCH PICKNICKAR

Under sommaren finns det chans att delta i olika barn- och familjeevent runt om på församlingens område. Kolla datumen, anmälningstider och häng med!

Se närmare på sidan 27.

SOMMARGUDS- TJÄNSTER

hålls både i Koskis kyrka, Sandnäsudd, Box, museigården i Tenala och på Ramsdal.

Datum och info om transporter på sidan 22–23.

Ludvig Måns Sten Emma
Alfred Maria Karolina Mikael
Margareta Petra Sigfrid Karper Anders
Rufus Jonas Karl Solveig Pia
Siv Adam Tja Elisabet

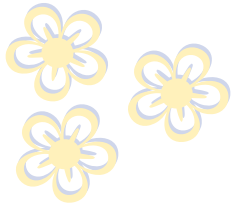
NAMNBROK FÖRR OCH NU

Välkommen till en församlingsskväll i Ekenäs församlingsshem torsdagen den 16.6 kl. 18.

Marianne Blomqvist, professor emerita, namnforskare berättar om de populäraste förnamnen genom tiderna.

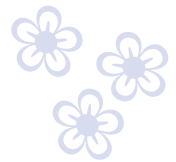
Tuija Wilman berättar kort om det kristna dopet. Det bjuds även på kaffe och möjlighet att ställa frågor.

Text: MONICA CLEVE Foto: ANDERS LINDSTRÖM

EN GNUTTA TRO

EN ANING TVIVEL

Glasögonen gick inte sönder men något annat hade brustit. Den lilla fladdrande själen var skadad och förtvivlad.

"Finns det barn på gården, ringer det ut och in"? Är man sju år gammal är frågorna stora och ett jakande svar efterlängtat. Frågorna blev för Tomas ett slags mantra under hans första skolår. Tomas var en morgonpigga person och det var väl mera regel än undantag att han var den första på plats ute på skolgården. Det här var inte enbart positivt då det också kunde betyda en känsla av ensamhet på en tom skolgård.

Skolbyggnaden var skrämmande, otymplig och osympatisk på något vis. De många och långa raderna av fönster föreställde sig Tomas som utryckslösa ansikten. Rader av tysta och frånvarande ansikten. Ansikten som gärna hade fått vara vänliga, öppna och levande.

På vintern var skolgården en särskilt dyster plats. Det var svårt att tro att rasterna på skolgården skulle förlöpa utan problem. Det var snarare tvivlet som fyllde Tomas hela sjuåriga väsen både invändigt och utvändigt. Andningen blev liksom förlamad av koncentrerad rädsla och en föreställd blodsmak på tungan. En dag blev blodsmaken verklighet i munhålan då några tänder tog skada, mjölkttänder i och för sig.

Det hände sig vid den tiden då skolklockan ringde ut till rast. Ett av de stora barnen lyfte upp Tomas och slängde ner honom i en provisorisk isbacke. Varför detta vansinnes dåd hände fick han inget svar på. Förövaren visste inte heller varför han hade slängt Tomas i backen. Den dejourerande läraren vittnade om blodet i snön.

Under själva dådet slets glasögonen från Tomas näsa och åkte kana bredvid den lilla kroppen. Glasögonen gick lyckligtvis inte sönder men något annat hade brustit. Den lilla fladdrande själen var

skadad och förtvivlad. Smärtan molade och ville inte gå bort utan växte i stället i styrka. Kroppens blåmärken värkte förstås men mest värkte det inuti.

Glasögonen var ett viktigt hjälpmedel i Tomas liv och rätt nya. Han hade inte kunnat se till svarta tavlan ens från första bänkraden också om han hade kistat med ögonen. Med glasögonen på näsan hade han en dag till och med kunnat läsa själv. En oförglömlig upplevelse som kändes överklig på ett euforiskt vis som om pulpeten skulle ha lyft från golvet en aning i klassrummet.

Klassläraren hade ju sagt att hon trodde att alla skulle lära sig läsa redan under hösten långt innan jul. Det fanns en bild av en björk i läseboken, en sol och en väg som ledde till ett litet hus. Texten berättade om en björk som susade, en sol som alltid lyste någonstans, en väg som inte bara var rak och ett litet hus där det var bra att bo.

Det fanns mycket som Tomas kunde se och tro då de nya glasögonen öppnade upp för nya och föränderliga möjligheter. Han hade inte trott att det var möjligt att gå från kaos till klarhet. Det kändes som om världen bara väntade på att bli upptäckt på nytt. Du sköna nya värld av björkars zebrastammar som förgylls av gröna kronor och vattnets skimmer i påfågelsblått. Vita och ulliga moln, det gula som i lejongap och sol. Lila som i doftande syren, rött som i blod, svart som i prästens kapp. Det fanns en värld att upptäcka också utanför skolgården.

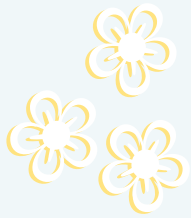
Det var en lyckokänsla att inte behöva tvivla på bussnumret. Tomas kunde frimodigt stiga på rätt buss. Tvivlet följde tråkigt nog ändå med i bagaget, ett slags misstänksamhet som återkom med oregelbundna mellanrum trots bra glas-

ögon. Ständiga vägarbeten förde med sig att bussen tog en annan väg. Då var den vanliga hållplatsen ur bruk, flyttad och förnyad. Tvivlet växte sig också starkt då stopp-knappen inte fungerade då den borde ha gjort det. Orsaken okänd. Tvivlet var påtagligt då dörrarna stängdes så snabbt att man just hann med på färden. Den största utmaningen var ändå då bussen körde förbi innan han själv hunnit till den nya hållplatsen litet längre bort.

Den nyupptäckta världen var trots allt tvivel ändå en skön plats. Valmöjligheterna mellan att tillitsfullt tro och att misstänksamt tvivla fortsatte ändå att gå hand i hand för det mesta. Den sanningssökande själ som Tomas var gjorde att han ivrigt letade efter en riktning som skulle bära honom. En riktning av vishet och visshet. Tomas vågade hoppas på att tvivlet kunde bytas ut mot tro en dag.

Den fladdrande lilla själen med törnetaggen vågade hoppas på att smärtan en dag skulle släppa. Den förtvivlan som Tomas hade burit på så länge skulle vara helt borta och en ny väg skulle leda vidare steg för steg. Ett nytt bekymmerslöst förhållningssätt om en uppenbar sanning om än fördold. Tomas nya insikt var att en dag skulle allting vara bra, förtröstansfullt bra.

Det fanns en annan Tomas för 2000 år sedan. En Tomas som kallades för tvilling och för tvivlare men också apostel. Han var en realist men med stora förväntningar på sanning. Han var en skeptiker som sökte sanning. Han måste först se och sedan få det bekräftat. Han måste lägga sina händer på hålen efter spikarna och uppleva det som andra trodde. Tvillingen var en gåva till kyrkan. Han var en spikhållens kännare. ■

*JAG TROR –
på Gud Fadern, den allsmågtige,
himlens och jordens skapare*

*Detta nummer
av Mitt i livet
handlar om tro.
Trosbekånnelsen
i vår mssa och
tradition skapar
ofta diskussion
och funderingar.
Utifrån detta
faktum skall vi
syna närmare vad
trosbekånnelsen
egentligen är.*

”
TRON KAN INTE
BEGRÄNSAS AV
FORMULERINGAR

”Jag tror inte riktigt *så där...*”

Text: ANDERS LINDSTRÖM

En historisk tillbakablick

Den apostoliska trosbekännelsen har sitt ursprung i den fornkristna församlingen i Rom någon gång i början av 200-talet.

Namnet apostolisk kommer från uppfattningen att den är en sammanfattning av apostlarnas tro så som den uttrycks i Nya Testamentet. Att genom några ord sammanfatta den kristna tron uppstod ur behovet att skapa tydliga avgränsningar mot andra i samtiden verkande religiösa rörelser.

Den var formulerad både på latin och koinégrekiska. Under åren har trosbekännelsens ord ändrats. Inom den Ortodoxa kyrkan används den nicaenska trosbekännelsen.

Genom denna korta historiska tillbakablick får man ett perspektiv på trosbekännelsen som bara finns där mitt i vår mässa. Man kan ställa sig frågan hurvida den fyller samma funktion som då den skapades. Finns det ett behov idag att avgränsa sig ut mot andra? Eller har betydelsen av trosbekännelsen ändrat?

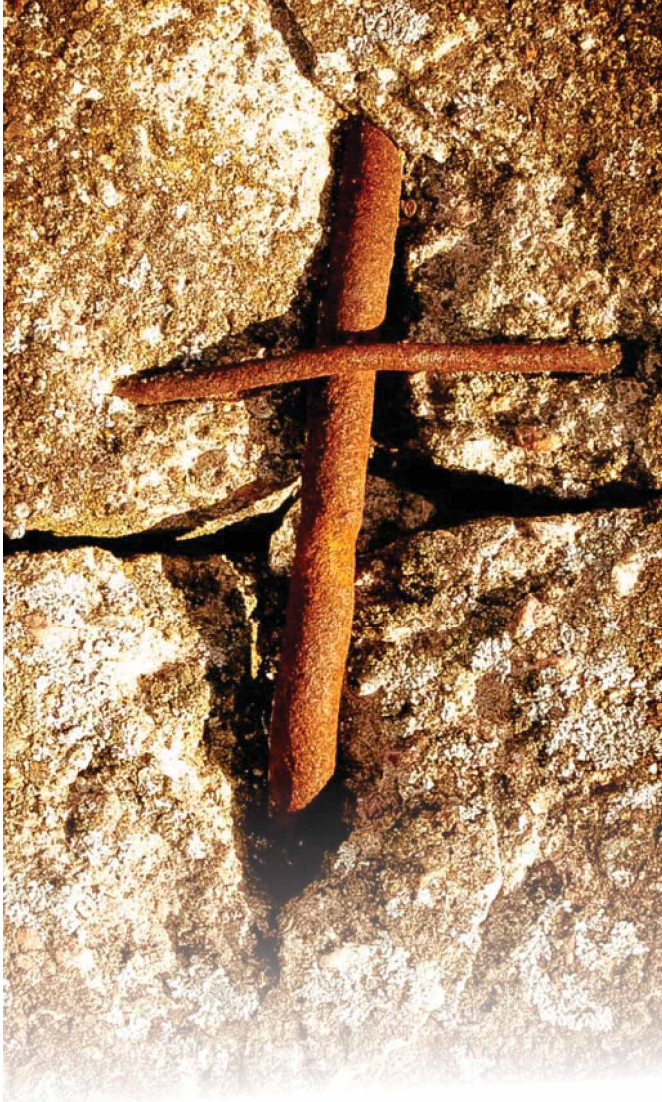
Trosbekännelsen väcker många frågor

Frågan om trosbekännelsen är inte bara oproblematiske. Under min tid som präst har jag stundom stött på frågan om det omöjliga med trosbekännelsen. Dess innehåll och olika artiklar kan upplevas som problematiska och begränsande.

Ofta lyfter man fram formuleringar som ”född av jungfru Maria” eller ”avlad av den heliga Anden” eller ”kroppens uppståndelse”. Med beaktande av det historiska sammanhanget då trosbekännelsen formulerades och orsaken därtill är det inte förvånande att förståelsen av trosbekännelsen förändrats genom åren. När man ser på trosbekännelsen utifrån dagens sammanhang är det ingen självklarhet att dess innersta väsen och mening stiger fram, snarare är det så att formuleringarna kan fördunkla trons innersta väsen.

Tro kan inte begränsas av formuleringar

Att formulera tro i beskrivande ord är alltid begränsande. Man kan inte få med allt eller alla dimensioner. Trosbekännelsen har genom åren intellektualiserats och blivit mer tagen som lagtext än som metafor och lovsång, detta leder till att förståelsen och uppfattningen ändras. Den historiska bakgrunden där den uppstod, d.v.s. i ett judiskt traditionssammanhang där lagen och dess formuleringar starkt inverkar på utsagor om Gud och tro, var en grogrund för hur trosbekännelsen skulle uppfattas. Ändå var detta inte allt. Det fanns en juridisk sida, men också en öppen lovsångssida i trosbekännelsens formuleringar. När man ser hur olika tyngdpunkter inom den kristna kyrkan betonats eller bytt positioner genom åren kan vi märka att stundom

har det subjektiva betonats, ibland det kollektiva. Under vissa tider har tyngdpunkten varit på dogmatik och avgränsande formuleringar och stundom har mysteriet och det outgrundliga varit det viktigaste. Så har traditionen flutit vidare i tidens flod i kyrkan. Och så kommer trosbekännelsen till oss i skriftskola och gudstjänst. Ord formulerade i sitt sammanhang som landar hos oss. Det är klart att frågor uppstår och skall ställas.

Trosbekännelsen är en helhet som är större än dess enskilda delar. Med det avser jag att vissa delar kan uppfattas som problematiska i den mening att man kan felaktigt anta att för att vara kristen måste man hålla dem för sanna, uttryckligen i den mening och formulering som ingår i trosbekännelsen. Så är dock inte fallet. De uppfattningar och tolkningar som öppnar upp sig bakom trosbekännelsens ord är många och ständigt föremål för utveckling och diskussion inom den kristna traditionen och inom teologin. Vilken formulering som helst i trosbekännelsens tolkas och diskuteras i en ständig ström i den kristna traditionen.

Trosbekännelsen är en lovsång

Vi är vana med att trosbekännelsen ofta läses i våra mässor, men man kan också sjunga en trosbekännelsepsalm och då är ju formuleringen en annan, samtidigt som man då betonar trosbekännelsens lovsångskaraktär. Redan denna lilla förändring öppnar upp för en bredare förståelse av vad trosbekännelsen är. Formuleringen ”låt oss tillsammans bekänna vår kristna tro”, kan lätt ge en felaktig uppfattning om att det handlar om ett subjektiv försanthållande av vissa centrala trossatser, tron beskärs med intellektualiserande begränsningar och förminskar betydelsen av tro som en dynamisk kraft. Formuleringen kan därför vara vilseledande. En uppmaning att ”förenas tillsammans i en lovsång till Gud genom trosbekännelsens ord” betonar det kollektiva och det gemensamma och lyfter upp den kristna traditionens flöde i vilket vi var och en får vara delaktiga i den livssituation vi just nu befinner oss. Betoningen av trosbekännelsens lovsångskaraktär lyfter upp dess innersta väsen av outgrundlighet, mysterium, gemenskap och glädje. De stora teologiska frågorna utesluts inte, istället får de sin riktiga plats och blir inte hot och stötstenar i gemenskapen. Den kristna tron är inget färdigt system. Tron är inte statisk utan dynamisk. Uppfattningen om Gud kan stundom formuleras i juridiska och dogmatiska termer men detta är bara ett sätt av många att formulera tro och religion. Trosbekännelsen är i första hand lovsång och i andra hand ett incitament för djupa teologiska frågor.

Outgrundlig med öppenhet för livet och dess förändring

I sin struktur och uppbyggnad lyfter trosbekännelsen fram Gud som treenig. Treenigheten är också ett omdebatterat ämne. Genom treenighetstrukturen betonas det outgrundliga i begreppet Gud, mysteriet lyfts fram samtidigt med befrielsen och glädjen. Åter en gång kan vi märka betoningen av lovsången i trosbekännelsen. Att läsa samma ord med samma andetag är gemenskapskapande, vi lovsjunger och tar del av formuleringarna tillsammans. Orden vi läser har olika betydelse för oss under olika stunder av vårt liv, ändå kan vi läsa tillsammans och dela allt även om bara något är för oss angeläget. Trosbekännelsen är en skriftlig påminnelse om gemenskap i kyrkan samtidigt som den öppnar upp för varje individs unika situation.

Från början skapades trosbekännelsen för att skydda utåt och skapa gemenskap inåt. Idag påminner trosbekännelsens oss om att livet är en gåva från Gud att förvalta och förkovra. Trosbekännelsens ord stämmer våra tankar i befrielsens och förlåtelsens riktning samtidigt som den lyfter våra blickar till att se oss omkring på den gemenskap Guds väldsvida kyrka är och har varit genom tiderna. I ett sådant perspektiv förbleknar den mänskliga kampen om ord och som en ledstjärna strålar befrielsen och förlåtelsen fram. ■

OMSTÄLLNINGAR I LIVET

Text: Anna Lindblad

"Bland kan det kännas stressigt vid omställningar i livet" påstår svenska Vårdguidens graviditetskalender och rekommenderar andnings- och avslappningsövningar för väntande mödrar. Och visst är det sant att omställningar och förändringar i tillvaron kan vara såväl stressande som skrämmande, även då de är nog så väntade och efterlängtade. Som nu till exempel ett litet barns ankomst kan vara.

Människan tycks ha en inneboende längtan efter trygghet och därmed något slag av beständighet i tillvaron. Själv tänker jag mig att vi är födda med en längtan efter Gud, som i Bibeln beskrivs som det enda beständiga. Redan små barn behöver och tycker om fasta rutiner och kan vara tämligen konservativa. I tonåren längtar många efter just förändring och den tillvaro som var en trygghet förut känns plötsligt instängd. När vi blir vuxna inser vi att vardagen med sina rutiner trots allt kan vara ganska skön. Och så hamnar vi lätt i samma gamla spår. Vi handlar och lagar välbekanta rätter i vardagsbrådskan för att det är enklast så, vi går vår kvällsrunda i samma riktning varje gång, vi ställer oss på samma plats i jumppasalen inför zumbapasset, vi sätter oss vid samma bord på caféet – eller i kyrkbänken – varje gång. Och när den personliga tillvaron gungar eller rasar ihop på grund av dödsfall i närkretsen, skilsmässa, uppsägning, sjukdom eller i värsta fall allt på en gång, så är det många gånger – bland annat, naturligtvis – just rutinerna och det trygga invanda som

hjälp oss att hålla näsan över vattenytan i alla fall, på något sätt.

Vi lever också i en tid då omställningarna och hotbilderna i samhället är många. Ekonomin är dålig och välfärden hotad, terrorhoten skrämmer och många människor i världen befinner sig på flykt undan krig och förföljelse. Tekniken utvecklas hela tiden och informationsflödet ökar. I arbetslivet upplever många en allt hårdare press på grund av återkommande hot om samarbetsförhandlingar, ökad arbetsbörda och ständiga krav på att vid sidan av den förmåta in nytt i allt snabbare takt. I mitt eget arbete möter jag ofta människor som drabbats av vantivsel, likgiltighet, utbrändhet och fysisk eller psykisk sjukdom på grund av alla krav och all osäkerhet de känner.

Många gånger är den enda utvägen vid omställningar i livet att själv våga förändras. Kanske behöver vi lära oss att säga nej – eller å andra sidan säga ett helhjärtat ja. Kanske blir vi tvungna att byta yrkesidentitet. Kanske måste vi lära oss se på oss själva med nya och mer förlåtande eller tillåtande ögon än tidigare, eller glömma det "dej blir det nog aldrig nånting av" eller "du är alltför känslig/slarvig/vild/blyg/långsam/fet/lat" eller vad det nu vara må som vi kanske fått höra eller känna i barn- eller ungdom, aldrig ifrågasatt och aldrig märkt att vi accepterat som den ultimata sanningen om oss själva. Vi måste våga titta kritiskt på vår egen definition av oss själva, så att den inte begränsar oss och kör in oss i ett

Anna arbetar som läkare på Folkhälsans Hälso- och sjukvård i Karis, är specialiserad på allmänmedicin. Hon ägnar sig åt musik i allmänhet och körsång i synnerhet och brukar vara kyrkvärd i Ekenäs då och då. Hon försöker få tiden att räcka till allt hon vill göra, lyckas varierande och ser fram emot sommaren!

hörn. "Vill du bli frisk?" frågade Jesus (Joh. 5:6) en man som varit sjuk i trettioåttio år, innan han botade honom. Väger vi blir friska om sjukdomen blivit en del av vår trygghet och identitet? Den så kallade sinnesrobönen kan kanske leda oss i rätt riktning när vi behöver omställning och förändring: "Gud, ge mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra, mod att förändra det jag kan och förstånd att inse skillnaden." ■

Tro som praktik

Text: ANN-SOFI STORBACKA Foto: MARKUS ANDERSSON

Religiös tro ses ofta av både troende och icke-troende enbart ur en intellektuell synvinkel, som något som man kan resonera sig till. Det finns många kristna som har svårt med någon punkt i trosbekännelsen, de har uppfattat att den kan liknas vid ett andligt besiktningssprotokoll. Tror du på skapelseteorin, uppståndelsen eller på jungfrufödelsen? Om jag bara kan ta till mig en av punkterna är jag då en dålig kristen, eller rentav underkänd?

Övertygade ateister siktar också oftast in sig på de intellektuella resonemangen. Det finns en hel del forskare som har undersökt sambanden mellan intelligenskvot, utbildningsnivå och religiös tro. Det vanligaste resultatet hittills har varit att det finns ett negativt samband mellan hög intellektuell kapacitet och religiös tro. Det betyder att personer med hög intelligenskvot i allmänhet är mindre religiösa än personer med lägre intelligenskvot. Övertygade ateister har av detta fått vatten på sin kvarn

och fortsatt med att överlägset hävda att troende är dummare än andra. Så enkelt är det naturligtvis inte.

Det finns många orsaker till att både troende och skeptiker ofta riktar in sig på intellektuella resonemang när de talar om tro. Om vi enbart håller oss till den lutherska Norden har kyrkan efter reformationen länge stått för skolgång, läskunnighet och religiösa medborgarfärdigheter. Behärskade du både ABC-boken och katekesen var du en duglig samhällsmedborgare och en god församlingsmedlem. Uppfattningen om att religiös tro är något mestadels intellektuellt förstärktes av läsförhören och av skriftskolan, trots att syftet var att föra tron vidare till följande generationer.

”Jag förstår mycket väl varför det har varit så svårt att hålla fast vid protestantismen, när euforin väl har lagt sig och kyrkorna målats om”, skriver den danska författaren Suzanne Brögger i boken *Sölve*, som är inspirerad av huset och byn där hon sedan länge är bosatt. ”Det är

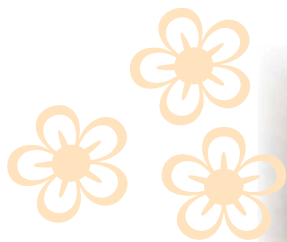
ju lätt att riva ner, men att leva med lutherdomen är inte så enkelt som man skulle kunna tro. Ty när människor döpts och konfirmerats, finns det inte fler yttre tecken, i fortsättningen är alla hänvisade till sig själva. Det är och förblir en helt privat sak hur människor vill ägna sig åt sin tro. Och det är just det fina med lutherdomen, säger de övertygade, som tar parti för det nya. Alltså att den finns i ditt inre och är osynlig. Man kan inte stoltsera med tron eller yvas över den. Men man kan inte heller veta hur man överhuvudtaget skall låta denna tro verka i vardagslag.”

Vad skall man göra till vardags, morgon, middag, kväll, alla de minuter då man inte kan ta emot den heliga måltiden eller höra det glada budskapet, frågar Suzanne Brögger, lätt förklädd till ”fru Sölve” från 1500-talet. Hur tar sig tron andra uttryck än intellektuella resonemang om jungfrufödelse eller om livet efter döden?

När vi så småningom närmar oss 500-årsjubileet av reformationen är fru Sølves fråga oerhört viktig. Hur tror

man i handling? Hur kan man tro med kroppen, med händer och fötter? Hur hittar den som inte är bekväm med att sitta stilla och lyssna ett sätt att uttrycka sin tro? Bara genom att bläddra igenom några av Mitt i livet kan man hitta flera svar på de här frågorna.

En väg att välja är hjälpankets väg. Den har redan många valt genom att engagera sig i Missionsboden eller i Bikupan, som arbetar med bistånd. Fortfarande finns det flera diakoni- och missionskretsar som samlar in pengar genom att tillverka och sälja handarbeten och bakverk. Solkransen är en grupp som består av yngre kvinnor som kombinerar samvaro, hantverk och engagemang. I matbankerna behövs också frivilliga, likaså till besöksverksamhet. Jag har hittills bara räknat upp det som sker inom ramen för församlingens verksamhet. Privat och enskilt ställer oerhört många människor upp för en medmänniska i nöd, oftast helt i det tysta.

En annan väg är rörelsens väg. Det är väl beprövat livserfarenhet att det är möjligt att lugna oroliga tankar genom att använda sina händer eller fötter, eller hela sin kropp. Den som beger sig på pilgrimsvandring undersöker sambandet mellan kroppen och själen och upptäcker sådant som är omöjligt att enbart läsa eller tänka sig till. Den som sticker eller färglägger en målarbok för vuxna använder sina händer till att göra något vackert. Många böner och välsignelser har säkert stickats in i ett par sockor eller i en värmande sjal. Många kristna ser sin motionsform som mera än en träning av kroppen. De tränar sig i att ta hand om både sin kropp och sin själ.

En tredje väg är relationens och ritens väg. Ett innerligt samtal mellan två eller flera människor är ofta både livstolkning och trostolkning. De som sjunger i kör eller musicerar tillsammans har upplevt att det kan handla om viktiga och gränsöverskridande erfarenheter. Bara den som har beslutat sig för att någorlunda regelbundet gå i kyrkan har en möjlighet att upptäcka den koncentrerade livserfarenheten som finns gudstjänsten. Den erfarenhe-

ten kan man inte studera sig till utan det gäller att tillsammans med andra leva sig igenom många kyrkoår.

En fjärde väg är stillhetens väg. För den som är ovan kan en tyst retreat vara en inkörsport till den tysta och ordlösa bönen, som är släkt med medveten närvaro. Fru Sölve talar om den osynliga vägen, glädjens väg, när hon reflekterar över vad lutherdomen har fört med sig. Vi kan välja vilken vardaglig handling som helst och renodla den i dess djup och detaljer. ”Jag kan ju föreslå er ’vattnets väg’. Lyssna till ljudet av det kalla vattnet när det dras upp ur brunnen. Känn vattnets tyngd i axlarna. Tänk på allt det goda som vattnet gör. Att dag för dag öva sig i tacksamhet och respekt för vattnets existens kräver inga särskilda klosterdräkter som ska demonstrera vilken hängiven människa man är. Man kan nöja sig med vanliga fruntimmerskläder. Men man vet att man i utförandet av konkreta dagliga gärningar går den väg som innebär Guds frid, samtidigt som man kan vara till gagn för sina medmänniskor genom att låta den frid gå vidare som ingen äger.” (Suzanne Brögger: Sölve, en plats i Danmark, 2008) ■

Att resa
vidgar vyer
och ökar
förståelsen
för livet.

VÄLKOMMEN MED PÅ EN RESA TILL RIGA!

Ekenäsnejdens svenska församling ordnar en gemenskapsresa till Riga 30.8 – 2.9.2016. Bussen, som vi har med oss under hela resan, tar oss med från hemtrakterna i Ekenäsnejden till Lettland och huvudstaden Riga.

I Riga bor vi centralt på Hotell Elisabete (SAS Royal Blue)

TIDTABELL:

Start: Tisdag 30.8 med buss från Bromarv – Tenala – Ekenäs – Helsingfors. Preliminär starttid 06.00 Ekenäs. Färjan avgår 08.30 från Helsingfors

Åtterresa: Fredag 2.9. Framme i Helsingfors 20.30, därpå bussresa hem.

PRELIMINÄRT RESEPROGRAM:

Rigas sevärdheter:

Utflykt till Sigulda med omnejd, bland annat Turaida-borgen. Utflykt till Rundale slott, Lettlands största och mest kända barockpalats. Kort sväng till Jurmala, orten är en populär semesterort med vacker arkitektur och en 32 km lång sandstrand.

I PRISET INGÅR:

Båtbiljetter, morgonfrukost på utresan (Eckerö line) och buffémiddag på hemresan (Viking line), 3 nätter på Hotell Elisabete (plats i delat dubbelrum), 4 måltider enligt pro-

grammet + 3 hotellfrukostar. Inträdesavgifter enligt programmet, guide under resan och reseledares tjänster. Buss med under hela resan.

Reseledare: Anders och Yvonne Lindström.

Pris 490 €/person. Enkelrumstillägg 100 €.

Närmare upplysningar: kyrkoherde Anders Lindström, tfn: 0400-527488 anders.lindstrom@evl.fi

Anmäl ditt deltagande senast måndag 20.6.2016.

Rundale slott

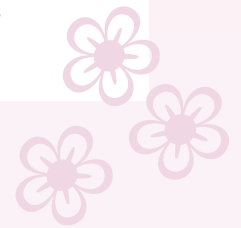
Vad lär Martin Luther om dopet?

Text: TUIJA WILMAN Foto: MARKUS ANDERSSON

Under sommaren 2016 visas en utställning om dopet med lånade dopdräkter (-koltar) i Ekenäs kyrka. Dopet är ett av de två sakramenten i den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Därför är det intressant att få veta mera om dopet och dess betydelse. Därav också rubriken.

Dopet är utgångspunkten för det kristna livet i Guds kyrka. Gud har gett oss dopet för att vi ska veta att vi tillhör Kristus hur vi än känner det. På sin egen tro kan man tvivla, på sina känslor kan man vara osäker, men på dopets handling kan man inte tvivla. Dopet har sin utgångspunkt i Kristi befallning i Bibeln. Jesus sade: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.” (Matt. 28:18-20)

Vad är dopet?

Svar: Dopet är inte bara vatten, utan det är ett vatten som är inneslutet i Guds bud och förbundet med Guds ord. (Martin Luthers Lilla katekes)

Martin Luther (1483-1546) studerade juridik men blev en munk som brottades med stora livsfrågor. Han var en lärdd präst som talade sitt modersmål tyska men kunde också latin, grekiska och hebreiska. Han föreläste vid olika universitet och översatte Nya testamentet till tyska så att vanligt folk kunde förstå det lästa bibelordet i gudstjänsterna. Senare översatte han hela Bibeln till tyska och grundade översättningsarbetet på bibelns originalspråk hebreiska

och grekiska. Luthers översättningsarbete gav också riktlinjer till andra bibelöversättningar, så att översättningen görs från det språk texten ursprungligen har skrivits på.

Det låg någonting i tiden: John Wycliffe översatte Bibeln till engelska och ifrågasatte kyrkans auktoritet, Luther var kritisk mot sin egen kyrka och Johan Hus blev på grund av sina åsikter stämplad som en kättare. Jean Calvin och Ulrich Zwingli var församlingsledare som inte ville erkänna påven som kyrkans ledare. Det hände mycket i samhället och det gick inte alla gånger att skilja mellan politik och religion, när flera röster höjdes mot regeringsformen med furstar och kungar och mot den katolska kyrkans tolkningar om tron.

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland döper barn, men också unga och vuxna. Det är Gud själv som handlar i dopet och därför är det inte beroende på människans ålder eller mognad. De flesta som döps i Finland är spädbarn. Där följer vår kyrka den tradition som har funnits väldigt länge i de s.k. gamla kyrkorna (de romersk-katolska, ortodoxa, anglikanska och lutherska kyrkorna). Vår kyrka identifierar sig med Martin Luthers teologi och hans paradoxala uttryck om den kristna människan som samtidigt är frälst och syndig (*simul totus iustus et totus peccator*). Att vara frälst = rättfärdig, betyder att Kristus ger sin

rättfärdighet till människan och förblir i människan (den första rättfärdigheten) och enbart Kristi nåd (den andra rättfärdigheten i samarbete med den första rättfärdigheten) hjälper människan att växa i tron så att den kan bära frukt. Förenklat kunde vi kalla detta för Guds och den enskilda människans samarbete eller synergi.

Människan får i sitt dop ta emot den första rättfärdigheten. Kristus är då närvarande i tron och den andra rättfärdigheten (Kristi och människans samarbete) börjar forma människan så att hon vill "imitera" Kristus och vara mera lik honom, inte av sin egen kraft utan på grund av Guds kraft. Dopet är utgångspunkten för det kristna livet men som en kyrklig handling tar det bara en liten stund.

Men samtidigt är dopet någonting som bär människan under hela hennes livstid fram till uppståndelsens dag.

Man ser härav, vilken hög och förträfflig sak dopet är. Ty det rycker oss ur djävulens gap och gör oss till Guds egendom, det dämpar och borttager synden, vidare stärker det dagligen den nya människan samt övar ständigt sitt verk och förbliver i kraft, till dess vi från detta elände komma till den eviga härligheten.

Därför skall var och en betrakta dopet såsom en daglig klädnad, vari han ständigt skall gå klädd, så att han alltid må befinnas leva i tron och dess frukter, underkuvande den gamla människan och tillväxande i den nya. Ty om vi vilja vara kristna, så måste vi flitigt öva det verk, i kraft varav vi äro kristna. (Martin Luther i Stora katekesen)

Dopet som Guds egen handling understryks av Luther väldigt starkt, så starkt att vi kan säga att när någon döps är det inte en människa som döper utan det är Kristus själv som döper. Därför är ett dop alltid giltigt för alla tider och behöver inte göras om. Luther jämför dopet med ett skepp som inte kan gå sönder eller förlisa på grund av synd. Alla döpta färdas med och i det skeppet mot frälsningens hamn. En enskild människa kan halka och falla överbord och drunkna i havet. Men en människa kan också räddas ur havet, precis som människan kan räddas på grund av Guds nåd och återvända till skeppet. Dopet finns alltid i en människans liv fast hon skulle falla och bli övertäkt av smuts. Solen finns alltid och lyser fast den inte syns bakom molnen. Var och en syndar men kan återgå till sitt dop. Om man faller överbord ska man kliva tillbaka.

I dopet får människan ta emot tron som en gåva. Tron är någonting som kommer till henne utifrån, någonting som Gud gör och ger. På dopdagen döps människan sakramentalt men efter det ska den kristna människan låta sitt dop bli levande varje dag i sitt liv, med andra ord tro, dö och bli levande igen genom Kristus. Tro som gåva och som reaktion på Gud får inte ställas mot varandra trots att de verkar motstridiga. Luthers uppfattning om tron blir en logisk helhet då vi ser den som Guds gåva och människans "gärning" (som sker i människan inspirerad av Gud).

Relationen dop – tro har inom kristendomen gett orsak till problematik. Luther kritiserade både sin egen kyrka (den katolska kyrkan) och de baptistiska rörelserna (anhängare till rörelsen kallades vederdöpare under reformationstiden). Den medeltida romersk-katolska kyrkan betonade sakramentets yttre verkan över allt. Förenklat betydde det att ett dop verkade genom att det förverkligades. Barnet döptes i kyrkans tro. För Luther var Guds förekommande nåd, oberoende av människans kvalifikationer det viktigaste. Barnets tro (*fides infantium*) föds vid dopet på grund av Guds agerande. Det är faddrarnas och föräldrarnas tro som bär barnet till dopet men barnet får i dopet en egen tro från Gud på grund av Guds egen aktivitet. Enligt Luther var ordets och vattnets betydelse viktiga för trons skull, inte för själva utförandets skull. Tron behöver vattnet att se på och beröras av, tron behöver höra ordet uttalas både i dopbefallningen och som en personlig kallelse till lärjunge. Barnet kan höra Kristus på ett andligt sätt, så att Guds ord skapar liv ur intet (*ex nihilo*, jmf skapelseberättelsen där Gud skapar ur intet). Luther menade att barndopet var ett garanti mot att skaffa sig egna förtjänster inför Gud. Barnet hade ingenting att komma med.

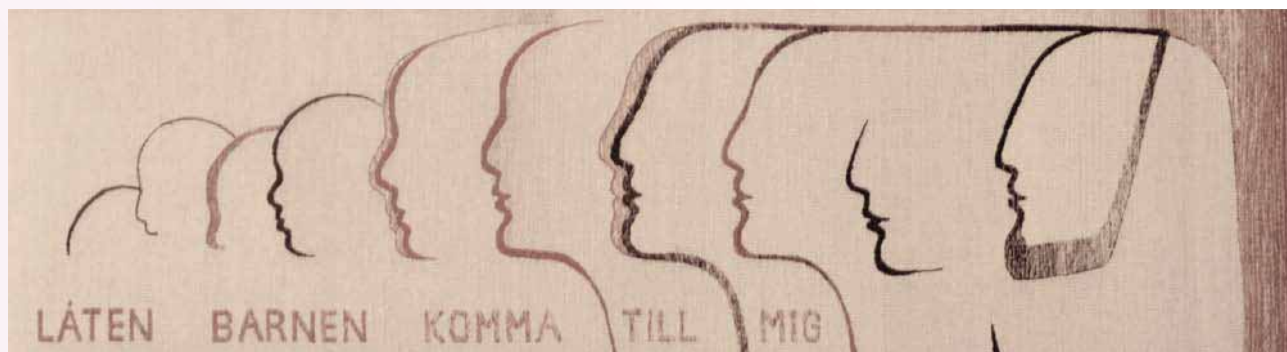
De baptistiska rörelserna under medeltiden och reformationstiden lyfte upp frågan om trons och dopets betydelse. Omdöparna poängterade tron över allt. Luther understryker gång på gång trons nödvändighet vid dopet, här om dopets gåva och nytta:

Vilka är dessa Guds ord och löften?

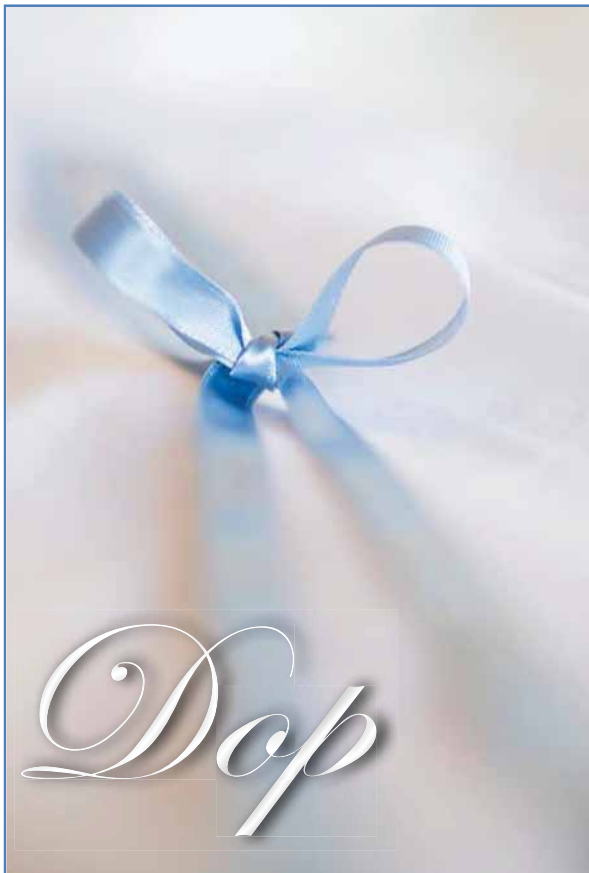
*Svar: Det som vår Herre Jesus Kristus säger i Markus sista kapitel: "Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd."
(Martin Luthers Lilla katekes)*

Luther skriver att vi är alla frälsta av nåd. Gud är närvarande i dopet genom sitt Ord och då beror hans närvaro och dopets inverkan inte av vår tro, utan att han själv har bundit sig att närvara genom sitt Ord. Det är Kristus själv som döper och hans handling betyder allt.

Tron och dopet hör ihop. Vi kan inte skilja ut det ena från det andra eftersom båda behövs. Det viktigaste är inte dopsättet utan att dopet alltid är Guds handlande med en människa – barn, ungdom eller vuxen. Dopets gåva, tron på Gud blir till glädje bara om den används. ■

Dopmotiv i Bromarvs kyrka: Låten barnen komma till mig (Kaarina Heikinheimo).

Ekenäs kyrka

Utställningen om dopet med inlånade dopdräkter utgår från den evangelisk-lutherska kyrkans tradition. Den visar olika dräkter som använts av barn vid deras dop, samtidigt som den berättar om dopets och faddrarnas betydelse etc..

Utställningen är öppen alla dagar kl. 11–17 under tiden 30.5–14.8 (ej 25.6 och 1–8.8)
Grupper även 9–27.5

Utställningen har även en avdelning för barn!

Info: www.ekenasnejdensforsamling.fi

VISNINGAR: Guidade visningar ordnas i samband med lunchkonserterna under fyra sommaronsdagar. Kaplan Tuija Wilman berättar mera om utställningen, om dopet och dopklänningar

29.6 Lunchkonsert kl. 12 *Niels Burgmann* (orgel)

– guidning på svenska kl. 12.45

– opastus suomeksi klo 13.15

6.7 Lunchkonsert kl. 12 *Erica Nygård* (flöjt)

– opastus suomeksi klo 12.45

– guidning på svenska kl. 13.15

13.7 Lunchkonsert kl. 12 *Suvi Gräsbeck* (kantele, sång)

– guidning på svenska kl. 12.45

– opastus suomeksi klo 13.15

20.7 Lunchkonsert kl. 12 *Ove Molander* (orgel)

– opastus suomeksi klo 12.45

– guidning på svenska kl. 13.15

ÄR DET NÅGOT SOM TYNGER DIG?

Det hjälper att prata.

SAMTALSTJÄNST

Kyrkans samtalshjälp är till för dig som behöver ett lyssnande öra. De jourhavande är utbildade frivilliga eller kyrkligt anställda med tystnadsplikt och du får vara anonym. Samtalstjänsten upprätthålls av den evangelisk-lutherska kyrkan.

Numret till Samtalstjänsten är 01019-0072

Tjänsten är öppen varje kväll kl. 20–24.

Numret till samtalstjänst på finska
(Palveleva puhelin) är 01019-0071.

Tjänsten är öppen sö-to kl. 18–01 och fr-lö kl. 18–03.

Ett samtal från fast telefon till Samtalstjänsten kostar lika mycket som ett lokalsamtal. Priset på ett mobiltelefonsamtal bestäms enligt din operatörs tariffer.

CHATTJOUREN

Samtalen i chatten förs i enrum och du förblir anonym för den jourhavande. Chattjouren är öppen måndag till torsdag kl. 18–20. Chatten hittar du på www.evl.fi under fliken Stöd och hjälp.

SAMTALSTJÄNSTENS NÄTJOUR

Samtalstjänstens nätjour är kyrkans webbaserade hjälptjänst. Tjänsten är gratis och konfidentiell. Du kan vara anonym. Ditt meddelande besvaras inom 1–7 dagar av en frivillig medarbetare som fått utbildning för uppgiften. www.samtalstjanst.fi

BREVJOUREN

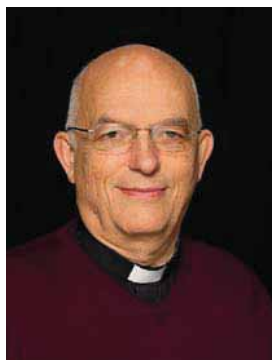
Skriv ett brev och skicka det till adressen Församlingarnas brevjour, PB 210, 00131 Helsingfors.

Meddela namn och adress om du vill ha svar på ditt brev.

Pensioneringar...

EKENÄSNEJDENS[†]
SVENSKA
FÖRSAMLING

Från den första augusti kan prosten **Staffan Söderlund** titulera sig pensionär. Efter nära fyrtio år som präst; 1977–1978 som ex. officio adjunkt först i Södra sv församlingen och sedan i Markus församling i Helsingfors, 1978–1980 som t.f. kyrkoherde i Snappertuna församling, 1980–1994 som kyrkoherde i Snappertuna

församling, 1994–2014 som kyrkoherde i Tenala och Bromarvs församlingar och slutligen 2015–2016 som kaplan i Ekenäsnejdens svenska församling, avslutar han nu sin tjänst för att helt och hållet ägna sig åt familjen och allt det där som fått vänta. Själva prästkallet fortsätter, ett kall tar inte slut med en pensionering.

– Men det goda är att man själv får rå om sin tid; tacka ja om man har tid men också säga nej om det inte passar. Det känns bra att jag fått vara frisk och kunnat fullgöra mina arbetsår, säger Staffan.

Att vara präst betyder att man är efterfrågad vid de stora familjefesterna men också i sorgen. Det är ansvarsfullt, det är vid sådana tillfällen som man kan ge mest som präst, att i alla uppdrag ställa sig till förfogande som ett redskap. Uppgiften är ändå inte alltid enkel. Som präst har man en uppdragsgivare och ett budskap att förmedla och ibland kan tillfället ändå bara bli en formalitet, då är det svårt att ge djup åt innehållet.

– För mig har prästarbetet handlat om att försöka se människan. Jag har medvetet valt att jobba i små församlingar för att kunna ha överblick och hinna lära känna församlingsmedlemmarna. I mitt jobb har jag haft förmånen att träffa många som blivit mina goda vänner. För de flesta har jag varit Staffan, mera sällan enbart präst.

Folkkyrkotanken har alltid varit vägledande. Alla människor är lika viktiga och de som inte har möjlighet att komma själva skall vi uppsöka.

För Staffan har den socialetiska sidan alltid dominerat. Diakonin har legat varmt om hjärtat. Även i sin globala form har diakonin engagerat varmt, närmast genom Gemensamt ansvar-insamlingarna, missionen och utlandshjälpen, som integrerats en hel del i församlingsverksamheten.

– Det finns ingen egentlig arbetslöshet, möjligtvis obetalda arbeten, men det finns hur mycket jobb som helst att göra inom den frivilliga verksamheten.

I sin summering av åren som ligger bakom säger Staffan att han haft ett bra liv, både i yrket och privat. Trots första hustrun Lolans tidiga bortgång har livet ändå alltid haft mening och innehåll, alla tider har fört något gott med sig och nya goda relationer. Nuvarande hustrun Karin-Astrid är själv pensionär och det känns naturligt att avsluta här.

Jag trivs bra i mitt hem i Bjärnä och har någon att leva med. Dessutom ligger hemmet nära rötterna i Dragsfjärd och sommarstället i Hitis. (YL)

Församlingsmästare **Henrik Holmberg** avgår med pension från och med den 16 juni efter 28 tjänsteår. Den huvudsakliga tiden har han varit anställd i Tenala församling, där kyrkan och begravningsplatsen varit hans egentliga arbetsplats. De senaste åren har han arbetat deltid och sysslorna har koncentrerats till inomhusarbete. Henrik avgår med pension från Ekenäsnejdens svenska församling, som varit hans arbetsgivare sedan 1.1.2015.

Avskedskaffe bjuds i Tenala församlingshem efter kvällsmässan den 12.6 kl. 18. (YL)

*Vi tackar våra
medarbetare och
arbetskamrater
för samarbetet
under åren som gått
och önskar dem en
meningsfull och
välsignad
pensionärstid.*

HÖGMÄSSOR OCH GUDSTJÄNSTER

Gudstjänsterna är i regel högmässor eller kvällsmässor (KVM) med nattvard. GDT = gudstjänst utan nattvard. AND = andakt.

maj

08.05 6.s. e påsk – *Väntan på den heliga Anden*

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka vinterskriftskolans konfirmation.
- ➔ Kl. 10 Bromarvs kyrka GDT

14.05 Stenmässa

- ➔ Kl. 18.30 Ekenäs kyrka. Mässan hålls i anslutning till Missionsfesten i Ekenäs. Radiering.

15.05 Pingstdagen – *Den heliga Andens utgjutande*

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
- ➔ Kl. 10 Bromarvs kyrka GDT, uppvaktning vid de stupades grav.
- ➔ Kl. 12 Snappertuna kyrka, uppvaktning vid de stupades grav.
- ➔ Kl. 12 Tenala kyrka, uppvaktning vid de stupades grav.

22.05 Treenighetssöndagen – *Den dolde Guden*

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka. Tvåspråkig gudstjänst. Predikan: Fältbiskop Pekka Särkiö.
- ➔ Kl. 12 Tenala kyrka GDT
- ➔ Kl. 18 Bromarvs kyrka KVM

25.05 Familjegudstjänst

- ➔ Kl. 18 Ekenäs kyrka. Terminsavslutning för dagklubben och familjeklubbarna.

29.05 2 s e pingst – *Förgängliga och oförgängliga skatter*

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
- ➔ Kl. 12 Snappertuna kyrka. Kyrkkaffe med bok-release för Snappertuna församlings historik. (Se sid. 4)
- ➔ Kl. 18 Tenala kyrka KVM

juni

04.06 Teckenspråkig mässa

- ➔ kl. 15 Ekenäs kyrka. Dövpräst Maria Lindberg.

05.06 3 s e pingst – *Kallelsen till Guds rike*

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka.
- ➔ Kl. 10 Bromarvs kyrka
- ➔ Kl. 12 Tenala kyrka

12.06 4 s e pingst – *Förlorad och återfunnen*

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka. Konfirmation.
- ➔ Kl. 10 Bromarvs kyrka GDT
- ➔ Kl. 12 Fornminnesgården i Snappertuna AND
- ➔ Kl. 18 Tenala kyrka KVM. Kyrkkaffe i församlingshemmet. Församlingsmästare Henrik Holmberg avtackas.

19.06 5 s e pingst – *Var barmhärtiga*

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka. Konfirmation.
- ➔ Kl. 18 Snappertuna kyrka KVM
- ➔ Kl. 12 Museigården i Tenala. Friluftsgudstjänst (i kyrkan vid regn). Tenala spelmanslag medverkar. Bonäs Marthakrets serverar kyrkkaffe. Kyrkskjutsar.

24.6 Midsommaraftonen

- ➔ Kl. 18 Traditionell midsommarsamling med allsång och andakt i Bromarvs kyrka.

25.6 Midsommardagen

- ➔ Kl. 12 Gudstjänst i det fria (inomhus vid regn) på Ramsdal lägergård.
Lätt lunchserveras. Buss avgår från Bromarvs kyrka kl. 10.40, via Tenala församlingshem kl. 11, via Ekenäs församlingshem kl. 11.20 – retur.

26.06 Apostladagen – I Herrens tjänst

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
➔ Kl. 12 Snappertuna kyrka
➔ Kl. 18 Tenala kyrka KVM

03.07 7 s e pingst – Kärlekens lag

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka. Konfirmation.
➔ Kl. 10 Bromarvs kyrka. Konfirmation.
➔ Kl. 13 Tenala kyrka. Konfirmation.

10.07 Kristi förklaringsdag – Kristus förhålligad

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
➔ Kl. 11 Koski kyrka. Tvåspråkig GDT.
Busstransport från Bromarvs kyrka kl. 10 via Tenala kyrka kl. 10.20 – retur.
Byrådet bjuder på kaffe.
➔ Kl. 18 Sandnäsudd GDT

17.07 9 s e pingst – Sanning och sken

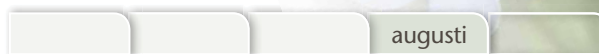
- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
➔ Kl. 12 Snappertuna kyrka
➔ Kl. 16 Bromarvs kyrka. AND och konsert med familjen Gräsbeck.

24.07 10 s e pingst – Trofast förvaltning av Guds gåvor

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
➔ Kl. 10 Bromarvs kyrka
➔ Kl. 12 Tenala kyrka GDT
➔ Kl. 18 Box bygdestuga GDT

31.07 11 s e pingst – Kallelsetider

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
➔ Kl. 12 Snappertuna kyrka
➔ Kl. 18 Tenala kyrka KVM

07.08 12 s e pingst – Själprövning

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka. Tvåspråkig musik-GDT med musiker från Finländska Kammarorkestern. Radiering.
➔ Kl. 10 Bromarvs kyrka
➔ Kl. 12 Tenala kyrka GDT

14.08 13 s e pingst – Jesus vår helare

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka. Konfirmation.
➔ Kl. 12 Bromarvs kyrka. FriluftsgDT vid fontänen på kyrkogården. Välsignelse av första-klassisternas skolstart.
➔ Kl. 18 Snappertuna kyrka KVM

21.08 14 s e pingst – Vår nästa

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
➔ Kl. 12 Tenala kyrka
➔ Kl. 16 Snappertuna kyrka, musik-AND

28.08 15 s e pingst – Tacksamhet

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
➔ Kl. 12 Snappertuna kyrka
➔ Kl. 16 Bromarvs kyrka, musik-AND
➔ Kl. 18 Tenala kyrka KVM

04.09 16 s e pingst – Guds omsorg

- ➔ Kl. 10 Ekenäs kyrka
➔ Kl. 10 Bromarvs kyrka
➔ Kl. 12 Tenala kyrka GDT

FÖRBÖN

- **I flera kyrkors vapenhus** finns möjlighet att skriva och lämna kvar lappar eller formulär med önskan om förbön för egen eller andras livssituation. Förbönsämnena bärs fram anonymt i söndagens gudstjänst.
- **Du kan fylla i** ett elektroniskt anonymt förbönsformulär på Ekenäsnejdens svenska församlings webbplats. Förbönsämnena bärs fram anonymt i söndagens högmässa.
- **Du kan personligen** ta kontakt med någon anställd (se kontaktuppgifter på s. 39) gällande förbön eller vända dig direkt till förbönsgruppen i Ekenäs.

Kontakt: martina.starck-kastren@evl.fi

Konserter och musikevenemang

i Ekenäsnejdens svenska församling

EKENÄS KYRKA

- 5.6 kl. 19** "Till en mästaress minne"
Niels Burgmann, orgel
- 6.7 kl. 19** Sommarkonsert
Martin Wegeliusinstitutet
- 4-7.8** Ekenäs sommarkonserter
Finländska kammarorkester under ledning
av kapellmästare Jukka-Pekka Saraste
- 3.9 kl. 16-18** Psalmafest – startskott för
psalmbokstillägget

BROMARVS KYRKA

- 24.6 kl. 18** Midsommaraftonens traditionella
allsång och andakt
- 3.7 kl. 18** Sommarkonsert
Martin Wegeliusinstitutet
- 17.7 kl. 16** Sommarkonsert
Familjen Gräsbeck

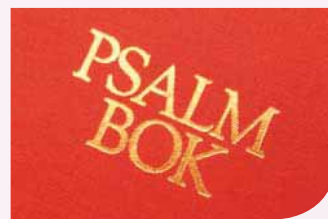
LUNCHKONserter i Ekenäs kyrka onsdagar kl. 12

- 29.6** Niels Burgmann, orgel
- 6.7** Erica Nygård, orgel
- 13.7** Suvi Gräsbeck, kantele och sång
- 20.7** Ove Molander, orgel
- 29.7** Pia Nygård, piano, orgel och sång

EFTERMIDDAGSMUSIK i Bromarvs kyrka fredagar kl. 16

- 1.7** Niels Burgmann, orgel
- 8.7** Erica Nygård, flöjt, Niels Burgmann, orgel
- 15.7** Suvi Gräsbeck, kantele och sång
- 22.7** Ove Molander, orgel
- 29.7** Sofia Lindroos, piano, orgel och sång

MÅNADENS PSALMER

5-8.2016

I olika sammanhang i verksamheten fördjupar vi oss i en psalm per månad ur psalmbokens rika psalmskatt.

Maj: 536

Världen som nu föds på nytt

Adam av St Victor 1100-talet
NFS Grundtvig 1837
Anders Frostenson 1969
JPE Hartmann 1861

Juni: 539

En vänlig grönskas rika dräkt

Carl David af Wirsén 1989
Bearb.
Waldemar Åhlén 1933

Juli: 541

De blomster som i marken bor

Harry Martinson 1973
Erland von Koch 1974

Augusti: 122

Sorlet har dött

Olov Hartman 1947, 1968
Daniel Olson 1965

Kontaktpersoner/kantorer:

Niels Burgmann

044-755 3628

niels.burgmann@evl.fi

Sofia Lindroos

044-755 3600

sofia.lindroos@evl.fi

Pia Nygård

044-755 3634

pia.nygard@evl.fi

EKENÄS KYRKOKÖR

Onsdagar kl. 18.30–20.30
i Ekenäs församlingshem fr.o.m. 7.9.

SNAPPERTUNAKÖREN

Torsdagar kl. 19–21
i Snappertuna prästgård fr.o.m. 8.9.

TENALA-BROMARV KYRKOKÖR

Tisdagar kl. 19–20.30
i Bromarvs församlingshem udda veckor
fr.o.m. 20.9 och i Tenala jämna veckor
fr.o.m. 27.9.

GEMENSAM KÖRSTART FÖR ALLA KÖRER

Lördag 3.9 i Ekenäs kyrka

Reservera hela dagen! Preliminär tidtabell kl. 10–14 och med en psalmafton öppen för allmänheten som avslutning kl. 16–18. Exakta klockslag meddelas närmare hösten. Alla RKSK:s körer kommer denna dag att öva inför bandningen av psalmbokstilläggets psalmer som tilldelats oss. Övningen kommer ske med musiker och teknik på plats så att vi är klara inför bandningen den 16–17.9. Bandningen är preliminärt planerad till Snappertuna kyrka och även där kommer det att hållas en psalmafton på fredagen. Exakta uppgifter meddelas närmare hösten.

Alla sångare med på kördag!

FINLÄNDSKA KAMMÄRORKESTERN

4.-7.8 2016

Ekenäs Sommarkonsserter

KONSTNÄRLIG LEDARE
**JUKKA-PEKKA
SARASTE**

HELENA JUNTUNEN
KARI KRIIKKU
KERSTEN MCCALL
MINNA PENSOLA

NIELSEN // HAYDN // BRITTEN
KAIPAINEN // MERIKANTO
REGER // VIVALDI

lippu.fi + **0600 900 900**

1,97 €/MIN. + PVM | KLO 7-22

www.ekenassommarkonsserter.fi

VUXEN- BARNGRUPPER

Höstterminen inleds vecka 36.

TENALA

- Öppet dagis: tisdagar kl. 9.30–13 i Tenala församlingshem

EKENÄS

- Drop-in familjecafé: onsdagar kl. 9.30–11.30 i Ekenäs församlingshem
- Droppen: tisdagar kl. 9–10.30 i Österby församlingshem

SNAPPERTUNA

- Familjecafé: fredagar kl. 9.00–11.30 i Gläntan i Langansböle (gamla Joc's)

DAGKLUBBAR

Höstterminen inleds vecka 36.

EKENÄS

- Dagklubb för 4–6-åringar: måndagar kl. 9–12 i Ekenäs församlingshem
 - Dagklubb för 3–6-åringar: torsdagar kl. 9–12 i Ekenäs församlingshem
- Anmälningar till Helena

KLUBBAR FÖR SKOLBARN

Höstterminen inleds vecka 36.

BROMARV

- Lek- och rörelseklubb i Bromarv skola fre kl. 12.20–13.20

EKENÄS

- Ekenäs församlingshem måndagar kl. 18–19
- Västerby skola torsdagar kl. 18–19
- Österby församlingshem tisdagar kl. 18–19

SNAPPERTUNA

- Langansböle/Gläntan torsdagar kl. 17–18

TENALA

- Tenala församlingshem onsdagar kl. 15–16

SIFFES SOMMARAKTIVITET för barn

Siffe kyrkråtta funderar just nu en hel del kring den stora doputställningen som visas i Ekenäs kyrka under sommaren. Du kan vara säker på att han ställer till med en alldeles egen aktivitet för dig som är lite yngre och mindre. Kom och kolla!

Från den 30.5–14.8 är kyrkan öppen alla dagar kl. 11–17, utom på midsommardagen och 1–8.8 då det ställs till med konsertfestival.

Följ med @siffekyrkratta på Instagram

UNGDOMSKVÄLLAR

Höstterminen inleds vecka 36.

EKENÄS: Onsdagar kl. 18–22 i Kulan

TENALA: Onsdagar kl. 18.30–21 i Downstairs

BROMARV: Information om ungdomskvällarna ingår i nästa nummer av Mitt i livet (aug. 2016).

SOLKRANSEN

Terminen börjar 20.9.

Ordnad barnpassning i Ekenäs församlingshem/klubbutrymmet för barn medan deras mammor deltar i Solkransen, gruppen för kvinnor som träffas jämna veckors tisdagar kl. 17.30–19 i Kulan, ungdomsutrymmet under pastorskansliet.

EFTIS

Församlingens eftermiddagshem för skolbarn Öppet 16.8–22.12 2016 kl. 12–16.30 i Österby församlingshem varje vardag under skoltiderna. Vi vill erbjuda barnen en trygg miljö efter skoldagen med möjlighet till aktivitet och vila, ett hälsosamt mellanmål och utevistelse.

UTFÄRD TILL HÖGHOLMEN

Onsdagen 15.6 ordnas en utfärd för församlingens barnfamiljer till Högholmen. Start med buss från Bromarv församlingshem kl. 8.40, Tenala församlingshem kl. 9, Ekenäs busstation kl. 9.20, Langansböle (gamla Joc's) kl. 9.30. På Högholmen har vi 3½h tid att bekanta oss med djuren och ordna något att äta. Alternativt kan man ha med sig egen matsäck. Retur 14.30 från Högholmen. De 50 först anmälda ryms med. Anmälan senast 10.6 till Helena Hollméus. Pris 0–3-åringar 5€, 4–17-åringar 15€, vuxna 25€. I priset ingår busstransport och inträde, men inte mat.

Kontaktperson/Barn & familj:

Helena Hollméus

044-755 3611

044-755 3607 (Barnkansliet)

helena.hollmerus@evl.fi

Kontaktperson/Eftis:

Ellen Malvina Qvarnström

0400-291 334

ellen.qvarnstrom@evl.fi

EVENEMANG FÖR BARNFAMILJER

FAMILJELÄGER

Måndag–onsdag 11–13.7 på församlingens lägergård Ramsdal. Programmet är riktat främst till under 7-åringar och vuxna, men äldre syskon är också välkomna med. Gemenskap, hobby, lek, simning, sång, andakt, parallellprogram för vuxna och barn och mycket annat ska vi hinna med! Lägret kostar 34€ för vuxna och 18€ för barn. Anmälningar till Helena senast 21.6. Närmare info skickas ut vecka 27 till alla anmälda familjer.

FAMILJEPICKNICK

Familjekvällarna drar ut på turné i bygden denna sommar igen. På programmet finns lek och gemenskap, sång och rörelse. Vi inleder med att slå oss ner och äta tillsammans så tag med en egen picknickkorg och filt att sitta på. Vi har grill på plats, och vid regn får vi vara inomhus. Programmet är främst utformat för småbarnsfamiljer men alla är välkomna med.

- 6.6 kl. 17.30–19 vid Bromarvs församlingshem
- 9.6 kl. 17.30–19 vid Tenala församlingshem
- 13.6 kl. 17.30–19 vid Snappertuna prästgård
- 16.6 kl. 17.30–19 vid Österby församlingshem

BIBELBOK – GÅVA TILL FÖRSAMLINGENS 4-ÅRINGAR

29.8 kl. 18 ordnas en fest med utdelning av en bibelberättelsebok för församlingens 4-åringar i Ekenäs församlingshem. Ett brev har postats tidigare i år, och alla som fyller 4 detta år och ännu inte har hämtat sin bok är hjärtligt välkomna!

Du som inte kunde komma till någon av 4-årsfesterna kan ändå få din bok med bibelberättelser.

Du kan komma in till pastorskansliet i Ekenäs (må–fr kl. 9–13) eller betjäningsspunkten i Tenala (må–to kl. 9–12).

FÖR SKOLBARN

ÖPPEN SOMMARKLUBB

6–17.6 måndag till fredag i Österby församlingshem kl. 9–15 med mat kl. 12 för alla intresserade lågstadiesbarn. Utelekar, sång, spel, spårning, pyssel m.m. Utfärd till Högholmen 15.6. Ledare: Tom Blomfelt, Ellen Malvina Qvarnström, Markus Andersson samt församlingens hjälpledare. Avgift 5 € /dag för lunch, 15 € för utfärdsdagen. **Anmälning senast 1.6** till Tom Blomfelt. Minimum 10 barn.

6–23.6 måndag till fredag i Tenala församlingshem, Downstairs kl. 7–16 med morgonmål, lunch och mellanmål. Arr. Folkhälsan i Tenala i samarbete med Ekenäsnejdens svenska församling. **För anmälning** – kontakta Bodil Selenius tel. 045-6526508.

SOMMARLÄGER PÅ RAMSDAL LÄGERGÅRD

Läger för åk 1–3 den 4–6.7

Lägrets tema detta år är "Jona och valen". Det och mycket annat funderar vi på under lägret. Vi simmar, idrottar, sjunger och har mycket annat lägerskoj för oss. Vi sover inomhus i 2 och 4 personers rum. Lägret kostar 20 €.

Som ledare fungerar UAL Tom Blomfelt och Ellen Malvina Qvarnström + hjälpledare. Till dem som anmält sig skickar vi utrustningslista och detaljerad tidtabell före lägret. **Sista anmälningdag: 17.6.** Anm. riktas till Tom Blomfelt med sms eller e-post.

Läger för åk 4–6 den 7–9.7

Lägerledare är Kjell Wikström och församlingens hjälpledare. Pris 25 €

Sista anmälningdag: 23.6.

Anm. riktas till Kjell Wikström med sms eller e-post.

SKRIFTSKOLLÄGER PÅ RAMSDAL LÄGERGÅRD 2016

	JUNI ETT	6–11.6 (Lägerskriftskola I på anmälningssblanketten) Konfirmation 12.6 kl. 10.00 i Ekenäs kyrka
	JUNI TVÅ	13–18.6 (Lägerskriftskola II på anmälningssblanketten) Konfirmation 19.6 kl. 10.00 i Ekenäs kyrka
	JUNI TRE	19–23.6 (Lägerskriftskola III i anmälningssblanketten) Konfirmation 3.7 kl. 10.00 i Ekenäs kyrka
	JUNI/TULI	27.6–2.7 (Lägerskriftskola V i anmälningssblanketten) Konfirmation 3.7 kl. 10.00 i Bromarvs kyrka och kl. 13 i Tenala kyrka
	AUGUSTI	1–6.8 (Lägerskriftskola IV i anmälningssblanketten) Konfirmation 14.8 kl. 10.00 i Ekenäs kyrka och kl. 13 i Snappertuna kyrka

VÄLSIGNELSE AV FÖRSTAKLASSISTER INFÖR SKOLSTARTEN

I **Bromarv** vid friluftsgudstjänsten 14.8 kl. 12.

I **Tenala** kvällen innan skolstarten i kyrkan 15.8 kl. 18.

I **Snappertuna** vid första morgonandakten för skolan i kyrkan.

Obs. ingen välsignelsestund i Ekenäs, alla är välkomna till Tenala eller Bromarv.

DAGTRÄFF för daglediga

BROMARV

Pensionärsträff i Bromarvs församlingshem

- 18.5** Utfärd till Bakfickan i Tenala. Start från Bromarvs kyrka kl. 13.30.
Anmälningar tas emot av Manne Strandberg, tfn: 040-827 4583 senast onsdag 11.5. Resan sponsras av Lions club Tenala-Bromarv.

TISDAGSLUNCH

i Ekenäs församlingshem
första tisdagen i månaden kl. 12.

Lunchavgift **7 €**

Varmrätt och kaffe serveras **7.6**
(ej under juli och augusti)

Låt budet gå och ta gärna med dig en vän!

DIAKONIHJÄLP

Understöd till församlingens diakonihjälp som stöder familjer och enskilda personer i församlingen kan betalas in på kontonumret FI 17 5549 6610 0002 87
Mottagare: Raseborgs kyrkliga samfällighet
I meddelanderutan skrivs Ekenäsnejdens svenska församling/diakonihjälp

DIAKONIRESURSEN

En grupp för dig som vill vara med i församlingens besökstjänst.

Kontaktperson: Carita Englund tel. 040-5729510

Diakonimottagningen i Ekenäs
håller semesterstängt **vecka 29 (18-22.7).**

KRETSAR

Kretsarna startar vecka 36/2016. Nya medlemmar är varmt välkomna med!

EKENÄS: Ekenäs församlingshem

Diakoni- och missionskretsen samlas måndagar kl. 13. Vi syr ihop filter av stickade lappar, dricker kaffe och tar del av information från de missionsfält församlingen stöder, högläser och diskuterar.

Kontaktperson: Carita Englund tel. 040-572 9510

Kenya-missionskretsen samlas måndagar kl. 15.

Kontaktperson: Ing-Maj Wikström tel. 241 3026

Församlingens förbönsgrupp samlas varannan torsdag kl. 10 för att be för olika förbönsämnen. Är det något du vill att vi ber för så ta gärna kontakt eller skriv ditt böneämne och lämna in det på pastorskansliet i Ekenäs. Märk kuvertet med Martina/förbönsgruppen. Du kan skicka e-post till martina.starck-kastren@evl.fi. Vi behandlar böneämnena konfidentiellt. Ta kontakt om du vill delta i gruppen. Kontaktperson: diakonissan Martina Starck-Kastrén.

Ekenäs stödgrupp för minnessjuka och närstående

samlas 23.8 kl.14–15.30 på Larssonsv. 1. Gruppen är ett samarbete mellan Ekenäsnejdens svenska församling och Minneslots-Nyland. För närmare info ring Carita Englund tel. 040-5729510 eller Susanna Öster tel. 0400-321239

Kyrkobröderna. Start 5.9.

Kontaktperson: Hans Wall tel. 040-572 9501

På djupet – bibeldiskussionsgrupp i församlingshemmet i regel sista torsdagen i månaden kl. 19. Diskussionen leds av teol.dr Karl-Gustav Sandelin. Startdatum i nästa nr (aug.).

Solkransen – grupp för kvinnor (barnpassning ordnas).

Start 20.9. Kontaktperson: Mia Kuronen tel. 044-755 3602

TENALA: Tenala församlingshem

Missionskretsen träffas varannan tisdag kl. 13–15 i nedre våningen. Vi dricker kaffe, handarbetar (den som vill), tar del av information från de missionsfält församlingen stöder, högläser och diskuterar. Nya deltagare är alltid välkomna med!

Bönekväll i församlingshemmet. Vi samlas en torsdag/månad kl. 18–20 i nedre våningen (ingång via diakonikansliet) för att sjunga, be och läsa bibeln tillsammans. Välkommen med! Om du inte kan delta, men vill att vi ber för något som ligger dig om hjärta, kan du kontakta diakoniarbetaren per telefon 040-839 6733. Du får vara anonym om du vill men vi som ber har också tystnadsplikt.

DIAKONI I EKENÄS OCH SNAPPERTUNA

Kontakt & adress: Larssonsv. 1, 10600 Ekenäs

ÖPPET

måndag kl. 9-10

Carita Englund

040-572 9510

carita.englund@evl.fi

tisdag kl. 9-10

Martina Starck-Kastren

044-755 3604

martina.starck-kastren@evl.fi

DIAKONI I TENALA OCH BROMARV

Kontakt & adress

Sockenvägen 13

10520 Tenala

040-839 6733

Stödperson för diakoniarbetet
i Bromarv

Marianne Strandberg

040-827 4583

EKENÄS MATBANK

Matbanken är ett samarbetsprojekt mellan Ekenäsnejdens svenska församling, Raaseporin suomalainen seurakunta, Missionskyrkan, Metodistkyrkan och lokala livsmedelsaffärer. Ekenäs Matbank verkar i en affärsfastighet på Björknäsgatan 29–31.

Matutdelning under perioden juni–augusti varannan torsdag kl. 14 fr.o.m. 2.6.

Upplever du att du är i behov av mat-hjälp så tveka inte att ta kontakt med diakoni-arbetarna Carita och Martina.

Verksamheten resulterar i vissa fasta utgifter såsom hyra och el och vi är tacksamma för alla ekonomiska bidrag.

Vill du ge en donation till förmån för Matbanken är kontonumret FI 1755496610000287

Märke: Ekenäs Matbank

Du får också gärna höra av dig om du vill bidra med din arbetsinsats.

TENALA-BROMARV MATBANK

Matbanken är ett samarbete mellan Ekenäsnejdens svenska församling, Sale och Carl de Mumma.

Matutdelning i Tenala församlingshem under perioden juni – augusti varannan torsdag kl. 14 fr.o.m. 2.6.

Kontaktperson:
Mona Andersson, 040-548 47 83

UTFÄRD TILL RAMSDAL LÄGERGÅRD

Onsdagen den 24.8

Avfärd från Bromarvs kyrka kl. 12, via Tenala kyrka kl. 12.20 och Ekenäs församlingshem kl. 12.35. Den som behöver skjuts till bussen kan kontakta pastorskansliet i Ekenäs.

På programmet: Kaffe, allsång och andakt. Utöver det umgås vi och njuter av naturen tillsammans med diakonissorna Carita Englund och Martina Starck-Kastrén och kantor Sofia Lindroos.

Anmälan senast 18.8 till betjäningsspunkten i Tenala (019-2450550) eller pastorskansliet i Ekenäs (019-2411060).

EKENÄS KYRKA

Öppen alla dagar kl. 11–17 under tiden 30.5–14.8.2016 (ej midsommardagen)

Grupper även 9–27.5 enligt överenskommelse.

Ring pastorskansliet 019-241 1060.

Doputställning, bönevandring och Siffe kyrkrättas sommaraktivitet.

TENALA KYRKA

Öppen alla vardagar kl. 9–14 under tiden 6.6–14.8.2016 (ej midsommaraftonen).

BROMARVS KYRKA

Öppen alla vardagar kl. 9–14 under tiden 6.6–14.8.2016 (ej midsommaraftonen)

SNAPPERTUNA KYRKA

Öppen alla vardagar kl. 9–14 under tiden 6.6–14.8.2016 (ej midsommaraftonen)

FAMILJERÅDGIVNINGSCENTRALEN RASEBORG

www.raseborgfrgc.fi

Tidsbeställningar:
ti och to kl. 9–10
on kl. 13–14
Tel.: (019) 238 281
E-post: raseborgfrgc@evl.fi

Ny besöksadress:
Orkdalsvägen 6, bost. 2
10420 Skuru

MISSIONS BODEN

Ekenäsnejdens svenska församling

KOM & GÖR
PRISVÄRDA FYND!

ÖPPETHÅLLNING:
TORSDAG kl.15 - 19
LÖRDAG kl.10 - 14

KOM IHÅG MISSIONSBODEN
när du städar eller förnyar
hemma eller vid gåvoköp!

VARUMOTTAGNING:

ALLA TORSDAGAR OCH LÖRDAGAR.
Det går också att ringa kontaktpersonen
och komma överens om leverans.

Boden tar tacksamt emot hela och rena
varor. Inkomsterna av försäljningen går
till välgörenhet via Finska Missions-
sällskapet, Bikupan och församlingens
diakonihjälp.

KONTAKTPERSON:

Gita Lindholm
tel. 040-518 0301

Järnvägsgatan 15, 10600 Ekenäs

BIKUPANS VARUMOTTAGNING

Bikupan/Järnvägsgatan 15
i Ekenäs med ingång från gården.

Öppet: **torsdagar kl. 15-19**
lördagar kl. 10-14

Om tiden inte passar eller om du har
frågor, ring någon av kontaktpersonerna:

- ♦ *Gita Lindholm* 040-518 0301
- ♦ *Viveca Lindblom* 040-729 3950
- ♦ *Marianne Borg* 040-830 9343
- ♦ *Thina Wikström* 040-593 8588

GÅVOTIPS!

DU KAN BIDRA

till Biståndsresursen genom att köpa ett
gåvokort till förmån för behövande. Korten
kan du ge vidare som present. Korten finns i
valörerna 10 €, 15 € och 20 € och kan köpas
i Bikupan samt på pastorskansliet.

FYNDA

Fynda är Bikupans lilla "shop" som finansierar biståndstranspor-
terna främst till Lettland och Litauen. Det vi saluför är donationer
till vår hjälpverksamhet, som vi inte kan skicka och saker som de
hjälpbehövande inte har nytta av. Det är t.ex. vackra prydnads-
föremål och gamla handarbeten som har god åtgång bland våra
kunder i regionen.

Vi säljer också rätt mycket egna alster. Det tillverkas tygkassar,
förkläden, lapptäcken m.m. av tyger vi får. Det finns också många
flitiga damer som hämtar material från oss och stickar, virkar och
syr hemma och hämtar sina produkter till försäljning eller för att
skickas till Lettland. Badrumsmattor virkas t.ex. av slitna T-skjor-
tor. Dessa produkter säljer Fynda i Bikupan vid olika tillfällen, var-
av julmarknaden är den största. Sommartid har vi ibland gårds-
försäljning och syns ibland på sommartorg bl.a. i Sandnäsudd och
Sommarö strand.

Eivor Sundström

PENALPROJEKT

Inför hösten satsar Bikupan på skolbarnen i Lettland. I den lettiska
skolan måste eleverna själva stå för sådant som pennor, gummin etc. Vi
samlar därför in allehanda skolmaterial – penaler, dess innehåll, papper,
häften, skolväskor... – för att bistå barnen i deras skolarbete.

Mera info fås i Bikupan.

Vi är tacksamma för Ditt bidrag!

I KÖKET

med Markus

I KÖKET
är rutan för
amatörkockar med
matlagningsiver och
-intresse. Recepten med
angivna mått är prövade
i det egna köket.
Lycka till!

UGNSLAX À LA LILLGÅRD

Text och foto: MARKUS ANDERSSON

Lax har jag valt av tre orsaker;

Det är gott. Det finns de som påstår att det fortfarande är hälsosamt, samt det är nästan omöjligt att misslyckas med. Receptet har jag "knyckt" någonstans ifrån, är inte mitt men används ofta av mig.

Man börjar med att ta 150–200 g lax per person. Enligt receptet skall man slita bort benen (av laxen) men så gott som alla laxfiléer nuförtiden är benfria så det slipper man oftast.

Skär snitt i laxen, med några centimeters mellanrum, halvvägs till skinnet, och peta in blåmögelost i snitten. De som inte sett ljuset än, kan lämna bort osten, fast det blir inte samma sak då.

Laxen behöver ju inte mycket tid, 15-20 minuter i 200 grader och laxen är klar.

Det som gör rätten värd att prova är såsen

Ta 2 dl sherry. Ta en bra sort, det HAR betydelse, släng sherryn i en kastrull tillsammans med en och en halv tärning grönsaksbuljong.

Koka upp tills hälften av sherryn återstår.

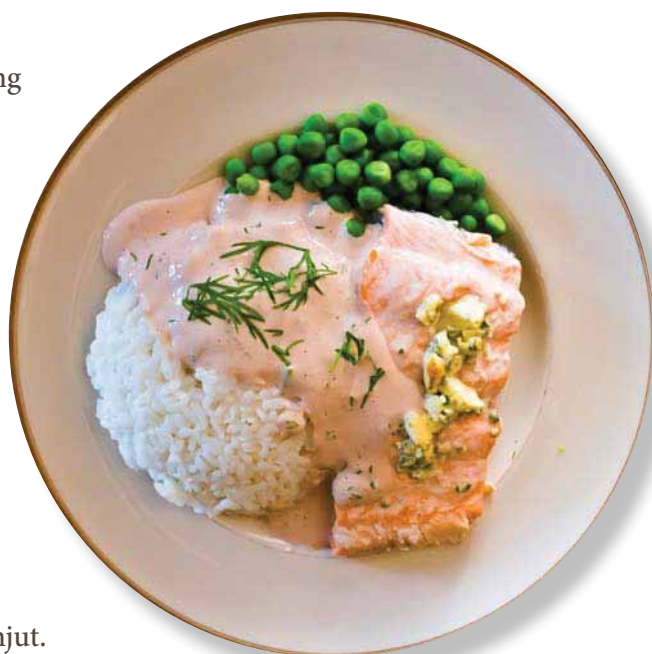
Blanda i 4 dl crème fraîche och koka ytterligare någon minut.

Tillsätt smör, tre-fyra matskedar (smör – inte något viktväktarmargarin-jox).

Koka upp än en gång och då såsen är jämn och fin är den nästan klar.

Lyft såsen från plattan, strö finhackad dill över.

Sätt laxen på en bädd av något neutralt smakande ris, håll såsen över, öppna ett passligt vin till maten och njut.

JUBILEUM med barn och råttor

Första söndagen i mars firades jubileet **LITEN ÄR STÖRST** med anledning av att församlingarnas dagklubsarbete i Finland fyller 70 år.

Hela prosteriets dagklubbarn med föräldrar och syskon samlades till en programrik eftermiddag i Ekenäs församlingshem med mycket sång och musik. Det rädde ett hemtrevligt myller av små och stora som deltog efter mod och lust i de olika programpunkterna. Också kyrkrätten Siffe från Ekenäs fanns på plats och visade upp sig och träffade samtidigt råttkompisen Rättis från Sjundeå.

Enligt kyrklig tidningstjänst är församlingens dagklubb fortsättningsvis mycket populär, det visar verksamhetsstatistiken för 2015. Ifjol deltog sammanlagt 40 700 finländska barn i ålder 3–5 år i dagklubsarbetet. Orsakerna är flera. Enligt Raija Ojell som är sakkunnig på Kyrkostyrelsen är dagklubben ett naturligt val för många familjer då barnet inte deltar i småbarnsfostran på heltid. Många föräldrar har själva gått i dagklubb och vill gärna föra sitt barn till samma klubb. Små grupper och bekanta barnledare är viktiga för familjen, likaså dagklubbens kristna värdegrund.

Inom dagklubsverksamheten förbinder man sig till allmänna pedagogiska principer och verksamheten vilar på grunderna för planen för småbarnsfostran och på riktlinjerna för kyrkans fostran. Dagklubbarnas barnledare har avlagt grundexamen i barn och familjearbete, de erbjuds också många möjligheter till fortbildning. ■

NYTT ALTARE TOGS I BRUK

Inför trettondagsgudstjänsten den 6.1 i Ekenäs församlingshem hölls en enkel ibruktagningsceremoni med anledning av det nytilverdade altaret avsett för husets cafeteria, då kyrkoherde Anders Lindström officiellt tände de båda altarljusen.

Altaret är en unik produkt framtagen för det specifika rummet och som är tänkt att komplettera den redan tidigare införskaffade målningen "När änglarna faller kommer Gud nära" av Christer Åberg (2011). Altaret är snickrat av lärkträ från ett träd som vuxit på en privat tomt i Österby i Ekenäs. Samtidigt med altarbbygget har målningen fått en slutlig inramning i samma träslag. Tillsammans bildar dessa en helhet som kommer att vara i användning vid förrättningstillställningar som hålls i församlingshemmet.

Altaret tillverkades under hösten 2015 av **Jack Wilkman**. För själva formgivningen står **Yvonne Lindström** som ritat altaret och följt med tillblivelseprocessen från början. Wilkman avtackades för sitt arbete vid trettondagsfesten samma dag. ■

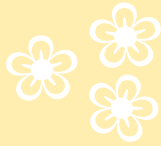

"Genom sin förlåtelse suddar Gud ut det som har gjort oss illa, ibland ända sedan vi var barn. När vi tar emot hans förlåtelse behöver vi inte plågas av minnet av sådant som ligger bakom oss.

Kanske finns det en okänd avgrund i oss, djupa skuld känslor vars ursprung vi inte känner till. Gud vill ingen något ont, och den förlåtelse som han ingjuter i våra liv blir till läkedom för själen. Hur skulle en kärlekens Gud kunna tvinga sig på oss med hotelser? Gud är ingen tyrann.

Gud har också lovat att han alltid skall vara hos oss. Vi kanske tror att han inte finns i våra liv, men han älskar oss inte mindre för det."

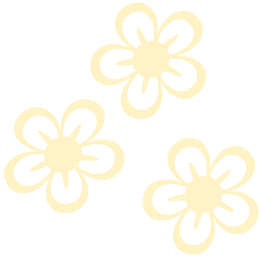
Broder Roger av Taizé
i boken Kärlekens blick

*En blekgrå vårdag, när
molntäcket då och då
spricker upp och en
hoppfull strimma av
ett sollöfte blänker till,
har jag ett givande
samtal med Birgitta
Jernvall-Ingman i
hennes och maken
Pontus hem med vacker
utsikt över Pojoviken.
Schatteringarna i
vattnet varierar, speglar
skyarna som drar förbi.
Blåsten är snål, än är
det en tid till sommar
och värme.*

Text och foto: YVONNE LINDSTRÖM

*”Tro är ödmjuk förtröstan på Gud,
en våg av nödvändig förtröstan som
fortsätter att förnyas så länge vi lever.”*

(Broder Roger av Taizé)

Ett samtal om tro

Birgitta är troende. Begåvad med en personlig tro, som helt enkelt kan definieras som trygg och stabil. Den speglar förtröstan, andas tillit på ett lugnt och sansat sätt, ungefär som jag tänker mig att broder Roger menade. Självt kommenterar hon denna förtröstan:

– Han (broder Roger) menar att ett ödmjukt hjärta inte gör anspråk på att förstå allt som har med tron att göra, ”det som jag har svårt att begripa finns det andra som förstår sig bättre på, och de kan hjälpa mig att komma vidare”. Det passar också mig.

Kimitoflickan Birgitta växte upp i ett ordinarie hem på landet. De synliga religiösa inslagen i familjens dagliga liv begränsade sig till att man gick i jul- och påskkyrka och tackade Gud för maten. Själva skriftskoltiden har bleknat bort men däremot blev den första nattvardsgången en märklig och värdefull upplevelse. Där hände något, fröskalet sprack och växten fick fart.

– Min tilltänkta gudmor var troende och jag är övertygad om att hennes förböner för mig var avgörande. Också mormor var varmt troende. Hon själv och en grannmormor höll regelbundet andaktsstunder med varandra i varderas hem, något jag minns väl och som också är en del av den mylla jag vuxit upp i.

Som ung och nytexaminerad diplomkorrespondent hamnade Birgitta på Hufvudstadsbladet. Den avgörande meriten för jobbet lär ha varit att hon kom från Kimito, något som tydligt hade sin grund i den Amos Andersonska andan som då fortfarande rådde i tidningshuset. Där var hon anställd fram till andra barnets födelse. Efter det valde hon att stanna hemma med barnen. Men att enbart sköta hem och barn var inget som låg för aktiva Birgitta, som snart tog sig an lekmanuppdrag. Hon blev aktiv i församlingen och startade tillsammans med två andra mammor mamma-barngruppen Marta och Maria – en verksamhet

med hög gemenskapsfaktor. Så hög att de alla dussintalet medlemmar blev goda vänner och fortfarande har kontakt med varandra.

Småningom blev hon också invald i kyrkorådet i Grankulla.

I början av 80-talet tog redaktionschefen på HBL kontakt och erbjöd arbetet med att hålla i Kyrka och samfundspalten på halvtid, vilket resulterade i att Birgitta började jobba på HBL - för andra gången.

– Det blev med åren många intervjuer med intressanta människor. En av dem var Ulla-Christina Sjöman, som sedan 70-talet varit känd för att leda de välbesökta förbönsandakterna i Munksnäs. Kontakten med henne kom att betyda oerhört mycket för mig. Hennes relation till sin Herre och Gud var annorlunda, sund och praktisk helt enkelt.

För Birgitta har det alltid varit naturligt att vända sig till Gud, inte minst i kvistiga frågor om vägval. Det var det också den gången familjen skulle avgöra om ett jordbrukarliv skulle bli deras framtid. Möjligheterna fanns, endast beslutet saknades och Gud fick frågan, via vännen Ulla-Christina.

– Jag sa till Pontus att hon fått ett nekande svar, men att han gör som han vill. Hans reaktion var: ”Aj, först säger Herren en sak och så gör jag som jag vill!”, berättar Birgitta med ett skratt.

De blev inte jordbrukare, men diplomingenjören Pontus fick ett nytt jobb på mjölkböndernas Valio.

Småningom övergick Birgitta till att jobba heltid igen. Nu som ekonomijournalist men med ansvaret kvar för den kyrkliga spalten. Sin sista vakans innan pensioneringen var som chef för ekonomiavdelningen. Därefter inleddes hennes Ekenäsperiod, som fortfarande pågår.

Som tidigare förtroendevald i ett församlingsråd kunde hon betraktas som en ”van” församlingsmedlem när hon flyttade till Ekenäs och steget till församlings-sammanhangen var därmed förmodli-

gen kortare än för många andra. Trots det kändes det bra att någon tog kontakt.

– En av de anställda hörde av sig och föreslog att jag kunde delta i en grupp och på den vägen är det. Efter det har jag suttit två perioder i församlingsrådet i Ekenäs. Det viktiga är att man hittar en god och öppenhetlig gemenskap. En av de bättre stunderna är kyrkkaffet direkt efter gudstjänsten. Där kan fina spontana samtal uppstå. Jag efterlyser flera små sammanhang, förslagsvis träffar i små grupper i hemmen, där också nära vänskap kan börja gro.

Vi samtalar en stund kring trons definition och berör frågan om alla människor kan vara benägna till en personlig tro. Är tron möjlig enbart för en viss sorts människor eller har varje människa en förutsättning för tro nedlagd i sig, ett frö som vid gynnsamma förhållanden kan börja gro?

– Många har en djup längtan inom sig men vågar inte bejaka den. Jag tror att det behövs mod för att våga leva ut en personlig tro. Det finns så många fördomar och allt för mycket förförståelse för hurudan en kristen människa är eller skall vara. Längtan finns men man vet inte riktigt vad man längtar efter.

Fördomarna om kyrkan är starka och många gånger oreflekterade; i kyrkan är det gammaldags, dystert och tråkigt, sägs det. Av den anledningen behöver kyrkans folk använda andra scener, även om man där får finna sig i att bli betraktad som annorlunda eller – vilket skall uppfattas som en komplimang - omtalad som ”ändå en helt vanlig (normal) människa” fast man är troende. Men kyrkan skall bestå och består just precis av helt vanliga människor. Det är folkkyrkans styrka. Här ska alla kunna känna sig hemma, både äldre och yngre, de som för tillfället bär på en stark och väldefinierad tro som dagligen omsätts i handling och de som rids av tvivel och oro, rentav otro.

Kyrkan är till för alla.

– Jag har funderat över om vår lutherska kyrka är för saklig, vi försöker ge entydiga svar på allt. Men det finns inte svar på alla frågor och ingen har hela sanningen. Man behöver inte ha de rätta motiveringarna i skick för att duga. Vem som helst kan när som helst börja närma sig kyrka och församling. Man behöver inte vara färdig, det blir man förresten aldrig.

På vilket sätt kan då människor uppmuntras att bejaka sin tro?

– Kroppen behöver sin mat, vilket alla uppfattar som helt naturligt, och själen behöver sitt för att må bra; kulturella upplevelser och gemenskap med andra, vilket också det ses som något högst naturligt. Men anden, behöver den någon föda? Man behöver inse att det behövs en naturlig balans mellan dessa tre; kropp, själ och ande för att människan skall må bra, vara hel. Det gäller också att vara lite modig, våga närma sig.

Hur går du själv tillväga för att vårda din andlighet?

– Nuförtiden har jag en andakt för mig själv varje morgon. Det är också viktigt för mig att gå i gudstjänsten, inte sporadiskt utan ofta. Regelbundenheten är viktig, likaså vanan att sitta stilla i kyrkbänken och meditera. Om man går med en frisk förväntan till gudstjänsten får man alltid någonting i gengäld.

Tron är alltid personlig, en relation mellan den enskilda människan och Gud. Talesättet ”var och en blir salig på sin tro” är ändå bara delvis sant. Utan kompass går man vilse. Var och en behöver vägledning för att inte trampa snett. Det är hälsosamt att läsa goda texter, dela andras erfarenheter, regelbundet anlita ”sakkunniga”, d.v.s. gå i gudstjänsten och lyssna till kunniga teologers predikningar och föredrag och också i övrigt röra sig i sammanhang där tron kan få sund och saklig näring. Också bönen ger djup och

stadga åt tron. Bönen behöver inte ens vara ordrik, kanske bara en suck.

I trons namn sker många förväxlingar, vilket gett upphov till både sunda och osunda reaktioner bland människor. Hur vill du kommentera det?

– Att till exempel skriva ut sig ur kyrkan för att en ledande politiker uttalar sig märkligt är i mitt tycke bara oärligt. Men det finns ju också en motrörelse; personer som av samma anledning skriver in sig, för att de inser faran med att på sådana grunder riskera framtiden för en samhällsnyttig och -nödvändig institution som kyrkan.

En sund tro bygger upp, tänker gott och gör gott. Den går inte att dölja. Nåden och förlåtelsen som genomsyrar den kristna tron borde också få följd för vardagslivet. Om tro och liv inte hänger ihop blir det hela skenheligt.

Det finns gott om både nutida och historiska skeptiska röster som talar om tro och religion som indoktrinering eller som folkets opium. Samtidigt finns det studier som talar om att religiösa människor i snitt är friskare och lever både längre och lyckligare än de utan trostillhörighet. Är livet verkligen lyckligare för att man bekänner sig till en religion och hänger sig åt att leva enligt en trosövertygelse? Eller är tryggheten bara en illusion?

– Existentiella frågor finns hos alla, oberoende av om man har en tro eller ej. Den kristna människan har något eller någon större att vända sig till i sin nöd. Man är inte utelämnad åt sig själv. Bönen är en styrka, upplevelsen av en god närvaro att vända sig till ger trygghet. Just tryggheten och tilliten till någon ”större” än jag själv är det som ger mening.

Det ogripbara, oförklarliga, det som bär och ger motivation för dagen känns inte alla dagar lika nära. När den troende människan drabbas av tvivel och missmod ter sig livet tungt och svårt.

”
DET BEHÖVS EN
NATURLIG BALANS MELLAN
KROPP, SJÄL OCH ANDE
FÖR ATT MÄNNISKAN
SKALL MÅ BRA.

– Det är människans villkor att leva i en bristfällig tillvaro. En kristen drabbas lika som alla andra av livets törnar men för den kristna människan finns alltid hoppet. Allt som sker går att anka i Guds omsorg.

Kristendomen lär att Gud vare sig vill eller skickar det onda, men att det trots det är en realitet. Det goda budskapet är då att ingen behöver vara ensam i sin nöd, Gud finns med i allt.

För rätt många är det inte särskilt svårt att godta föreställning om en existerande gudom, en högre makt eller ett högre väsen men när det blir tal om Jesus och offeraspekten reser sig plötsligt en hög vägg. Vilken är din erfarenhet?

– För mig själv har tanken på Jesus och uppståndelsen som den beskrivs i den kristna traditionen blivit allt mindre problematisk. Kyrkan kan ju inte heller ge avkall på sitt budskap bara för att det ska passa alla. Utan Jesus faller förlåtelseaspekten platt i gruset.

Förlåtelsen och kärleken är de centralaste delarna av kristendomen. Guds förlåtelse gäller alla och alltid. Trots det är människan snar att döma och fördöma, till och med att bestraffa - ett förhållningssätt som inte är förenligt med den kristna läran, där det sägs att domen är Guds men att det är en frikännande dom. ”I Gud finns ingen lust till bestraffning”, skriver broder Roger. Människan uppmanas till att helt och hållet leva i och av Guds kärlek och förlåtelse. Kärlek är trons frukt.

– Det är väsentligt att minnas att Gud är Gud och människor är människor. Vi ska inte ta Guds plats.

Tron kräver ett visst mått av att släppa kontrollen, eller för att formulera det som Tooticki i Mumindalen: ”Allt är mycket osäkert, och det är just det som lugnar mig.”

Och mitt i allt det osäkra lever upplevelsen stark av att ”Kärlek vakar, andakt rå” som vi sjunger i psalmen Stilla natt i Edvard Evers översättning. Den säger vad allt handlar om. ■

Böcker till hängmattan, stranden eller bersån

Bokslukarna som samlas i församlingshemmet en gång i månaden är en öppen bokcirkel för litteraturvänner. Den fungerar så att deltagarna tar med sig en intressant bok som man sedan presenterar för de andra. De närvarande har alltså inte läst samma bok, utan under varje träff får man höra om vad andra nyligen har läst och fascinerats av.

Inför sommaren tipsar bokslukarna nu om både äldre favoriter och nyutkomna. Några bokslukare har gått till sin egen bokhylla och läst om böcker som de tidigare i livet har tyckt om. I den här kategorin böcker finns t.ex. Dagmar Edqvist båda böcker som utspelar sig på vikingatiden: Mannen från havet och Mannen som kom hem. I andras bokhyllor finns James Herriotts böcker om livet som veterinär i Yorkshire under och efter andra världskriget. Ursula Le Guins bokserie Trollkarlen från övärlden är också ett utmärkt tips för långa, ostörda lässtunder

Bland nyutkomna böcker tipsar bokslukarna om Katarina Gäddnäs biografi över prosten och författaren Valdemar Nyman. Boken "Allt liv är ett" kom ut ifjol. En annan bok som nyligen har getts ut på nytt är diktsamlingen "Läsning för vandrare och andra" av Lars Huldén. Den innehåller korta dikter som kunde vara moderna gravinskrifter. De är berörande, finurliga, gravallvarliga eller hejdlösa på typiskt Huldénst sätt.

Foto: Y.LINDSTRÖM

Kärt och väl-
tummat exemplar
av Sommarboken.

När det blir tal om böcker att läsa under sommaren är det självklara valet Sommarboken av Tove Jansson. Nu kan man ta del av den på ett nytt sätt, via sin dator, smarttelefon eller läsplatta. Sommarboken finns nu tillgänglig på Spotify, den stora musikdelningssidan, där också andra av hennes inlästa böcker finns. Astrid Lindgrens uppläsningar av sina böcker håller dessutom på att publiceras på Spotify. Det är alldeles nytt att kunna lyssna till Madicken, Emil i Lönneberga eller Mio, min Mio via datorn eller smarttelefonen.

Bokslukarna tipsar dessutom bokvänner om att man kan hitta sommarläsning i Missionsboden. Ett ännu större urval böcker hittar man i Bokstugan, som är en del av Ekenäs Pingstkyrkas Second hand shop på Drottninggatan. Emmaus har också välfyllda hyllor med böcker till salu. ■

A-S.Storbacka

Bokslukarna samlas i Ekenäs församlingshem
den sista onsdagen i månaden kl. 17-19.

Kontaktuppgifter

EKENÄSNEJDENS SVENSKA FÖRSAMLING

www.ekenasnejdensforsamling.fi

Pastorskansliet Ekenäs (vard. 9-13)

019-241 1060

Larssonsv. 1, 10600 Ekenäs

ekenasnejdens.forsamling@evl.fi

Telefax: 019-241 2688

PB 68, 10601 Ekenäs

Betjäningpunkten Tenala (må-to kl. 10-12)

019-245 0550

Sockenv. 13, 10520 Tenala

PERSONAL

Kyrkoherde Anders Lindström	0400-527 488	anders.lindstrom@evl.fi
Kaplan vakant tillsvidare	0400-640 786@evl.fi
Kaplan Tuija Wilman	044-755 3601	tuija.wilman@evl.fi
Kaplan Monica Cleve	044-755 3627	monica.cleve@evl.fi
Församlingspastor/familjerådgivare Ann-Sofi Storbacka	044-300 1707	ann-sofi.storbacka@evl.fi
Kantor (B) Niels Burgmann	044-755 3628	niels.burgmann@evl.fi
Kantor (C) Sofia Lindroos	044-755 3600	sofia.lindroos@evl.fi
Kantor (C) Pia Nygård	044-755 3634	pia.nygard@evl.fi
Diakonissa Carita Englund	040-572 9510	carita.englund@evl.fi
Diakonissa Martina Starck-Kastrén	044-755 3604	martina.starck-kastren@evl.fi
Diakon vakant tillsvidare	040-839 6733@evl.fi
Ungdomsarbetsledare Kjell Wikström	040-821 5327	kjell.wikstrom@evl.fi
Ungdomsarbetsledare Tom Blomfelt	040-845 3942	tom.blomfelt@evl.fi
Ungdomsarbetsledare Markus Andersson	044-755 3635	markus.andersson@evl.fi
Ledare för barnverksamheten Helena Hollméus	044-755 3611	helena.hollmerus@evl.fi
Ledare för eftermiddagshemmet Ellen Malvina Qvarnström	0400-291 334	ellen.qvarnstrom@evl.fi
Informatör Yvonne Lindström	044-508 1527	yvonne.lindstrom@evl.fi
Kanslist Marina Åsten	019-241 1060	marina.asten@evl.fi
Kanslist Petra Fagerström	019-241 1060	petra.fagerstrom@evl.fi
Kanslist Karola Forsström	019-245 0550	karola.forsstrom@evl.fi
Värdinna (Ekenäs) Gun-May Ekström	040-567 4616	gun-may.ekstrom@evl.fi
Värdinna (Tenala/Bromarv) Mona Andersson	040-548 4783	mona.andersson@evl.fi
Församlingsmästare (Ekenäs) Håkan Lindroos	040-761 5072	carl-hakan.lindroos@evl.fi
Församlingsmästare (Tenala) Henrik Holmberg t.o.m. 16.6	0400-806 137	henrik.holmberg@evl.fi
Församlingsmästare (Bromarv) Karita Lindgård	040-743 6649	karita.lindgard@evl.fi
Församlingsmästare t.f. (Snappertuna) Tove Holmström	044-755 3744	tove.holmstrom@evl.fi
Diakonistödperson (Bromarv) Marianne Strandberg	040-827 4583	

RASEBORGS KYRKLIGA SAMFÄLLIGHET

www.raseborgsforsamlingar.fi

Ekonomikontoret Ekenäs (vard. 9-13)

019-241 1540

Larssonsv. 1, 10600 Ekenäs

Ekonomidirektör

Christer Lindvik

0400-488 374

christer.lindvik@evl.fi

Gravärenden/kremering

Carita Siltanen (chef för begravn.väsendet)

0400-540 022

carita.siltanen@evl.fi

Susanna Määttä (kanslist)

044-755 3603

susanna.maatta@evl.fi

Charlotta Laukkanen (trädgårdsmästare)

040-523 1648

charlotta.laukkanen@evl.fi

Ramsdals lägergård

Nina Asén-Nyman (värdinna)

019-244 8015

Ramsdal, 10820 Lappvik

040-563 8813

nina.asen-nyman@evl.fi

Österby församlingshem

019-241 5293

Rusthållsgr. 2, 10620 Ekenäs

Meditation:

Doppärlan

Ta nu tag i den vita Doppärlan, håll den mellan dina fingrar. Inne i doppärlan ser du ett litet barn som vilar i en trygg famn, du ser människor runt barnet som håller sina skyddande och välsignande händer kring barnets huvud, du ser en kristallskål med klart vatten som speglar ljuset från ett stort vitt dopljus. Denna bild som är gömd i din doppärsla är en bild av ditt dop – ett dop som du kanske inte kommer ihåg, som du bara har sett på gamla foton – eller ett dop som du eventuellt är på väg till.

Var stilla inför denna bild. Ser du hur barnet vilar i en trygg famn? Barnet är du. Känn det som är osynligt omkring dig – men ändå så oerhört närvarande, så påtagligt som din vita dopklänning. Känn hur det är själva livet som bär dig där. Livets kärleksfulla famn omsluter dig varmt, det är själva Guds kärlek som bär dig. Så skönt, så tryggt.

Var stilla inför denna bild så hör du ord vid dopskålen. Ditt eget namn nämns här, orden är riktade till dig: ”Jag omsluter dig på alla sidor, jag håller dig i min famn. Du är älskad, vacker, värdefull. Idag, imorgon, varenda en av din levnads dagar. Jag är med dig alla dagar till tidens slut. Du är min.” Här är du överlåten till Gud, till Guds omvårdnad.

Dröj dig ännu inför Doppärlans bild. Hit får du komma dagligen. Du får komma hit när du känner dig uppgiven, vilsen, när du vantrivs med nuet. Här får du vila, lämna din vuxenhet, bli barn på nytt. Och som barn leva helt i nuet, i denna stund. Din enda uppgift är att låta dig bäras. Gör inte motstånd. Lita på att Gud, livet vill dig väl. Vila lugnt som ett litet barn i sin mors älskande famn. Tänk: ”Vartenda andetag, som jag tar här i livet är jag buren av Guds famn. Ingenting kan skilja oss åt.” Detta är dopets gåva – dopets nåd – den inre tryggheten.

Säg tillsammans med mig:

*Du känner och omsluter med ömhet
Det svaga likväl som det starka,
Det sjuka likväl som det friska.
Därför överlämnar jag mig åt dig
Utan fruktan och förbehåll.*

Ur boken Konfirmandängeln av Kaarina Hakkarainen, Siv Jern, Eero Jokela, Martin Lönnebo och Ann-Sofi Storbacka. 2003 Verbum & Fontana Media